НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Навчально-науковий інститут телекомунікаційних систем
Кафедра інформаційних технологій в телекомунікаціях

«На правах рукопису»
УДК 004.9

«До захисту допущено»
Завідувач кафедри
_____ Марія СКУЛИШ
“___”_____2025 р.

Магістерська дисертація

зі спеціальності 172 Електронні комунікації та радіотехніка
на тему: **Вдосконалений метод доступу користувачів в архітектурі Smart-Home**

Виконав: студент VI курсу, групи ЦІ-41мп
Вигівський Владислав Сергійович _____ _____
(підпис)

Науковий керівник: доцент кафедри ІТТ НН ІТС,
кандидат технічних наук, доцент
Правило Валерій Володимирович _____ _____
(підпис)

Рецензент: доцент кафедри ТК НН ІТС,
кандидат технічних наук, доцент
Явіся Валерій Сергійович _____ _____
(підпис)

Засвідчую, що у цій магістерській дисертації немає запозичень з праць інших авторів без відповідних посилань.
Студент _____

Київ – 2025

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

Навчально науковий інститут телекомунікаційних систем
Кафедра інформаційних технологій в телекомунікаціях
Рівень вищої освіти – другий магістерський за освітньо-професійною програмою Інформаційно-комунікаційні технології

Спеціальність 172 Електронні комунікації та радіотехніка

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
_____ Марія СКУЛИШ
“___”_____2025 р.

ЗАВДАННЯ
на магістерську дисертацію студенту
Вигівському Владиславу Сергійовичу

1. Тема дисертації **Вдосконалений метод доступу користувачів в архітектурі Smart-Home**

Науковий керівник дисертації Правило Валерій Володимирович, доцент кафедри ІТТ НН ІТС, кандидат технічних наук, доцент затверджені наказом по університету від «03» листопада 2025 р. № 4772-с

2. Строк подання студентом дисертації «11» грудня 2025 р.

3. Об’єкт дослідження
Процеси автентифікації, ідентифікації та управління доступом користувачів у системах Smart-Home

4. Предмет дослідження (Вихідні дані – для магістерської дисертації за освітньо-професійною програмою)
Методи та механізми підвищення безпеки й зручності доступу користувачів в архітектурі Smart-Home

5. Перелік завдань, які потрібно розробити

1. Проаналізувати сучасні архітектури систем Smart-Home та визначити їхні ключові компоненти, що впливають на безпеку доступу користувачів.

2. Дослідити існуючі методи автентифікації та авторизації користувачів у Smart-Home системах, визначити їх переваги та недоліки.

3. Виконати аналіз загроз і вразливостей IoT-інфраструктури, що можуть призвести до компрометації доступу користувача.

4. Розробити концепцію вдосконаленого методу доступу користувачів, що включає адаптивну багатофакторну автентифікацію та поведінковий аналіз.

5. Створити математичну модель або формальний опис запропонованого методу доступу та визначити критерії його ефективності.

6. Розробити структурну схему роботи системи доступу та описати взаємодію її компонентів у архітектурі Smart-Home.

7. Провести моделювання або експериментальне дослідження роботи запропонованого методу та оцінити його ефективність за визначеними критеріями.

8. Підготувати рекомендації щодо впровадження вдосконаленого методу доступу в реальні Smart-Home системи та оцінити можливості його комерціалізації.

6. Перелік графічного (ілюстративного) матеріалу

1. Вступ
2. Актуальність
3. Мета
4. Об'єкт та предмет дослідження
5. Задачі дослідження
6. Оцінка ефективності та результати проекту
7. Висновки та рекомендації

7. Дата видачі завдання 28 жовтня 2025 року

Календарний план

№ з/п	Назва етапів виконання магістерської дисертації	Строк виконання етапів магістерської дисертації	Примітка
1	Аналіз літератури	28.10.25	Виконано
2	Аналіз компонентів та структури системи Smart-Home	29.10.25-31.10.25	Виконано
3	Вивчення та опис протоколів зв’язку	01.11.25 – 03.11.25	Виконано

4	Дослідження вразливостей	04.11.25 – 10.11.25	Виконано
5	Аналіз існуючих підходів до ідентифікації користувачів	11.11.25 – 17.11.25	Виконано
6	Аналіз переваг та недоліків методів захисту	18.11.25 – 24.11.25	Виконано
7	Формулювання мети вдосконалення	25.11.25 – 26.11.25	Виконано
8	Вдосконалений метод	27.11.25 – 28.11.25	Виконано

Студент _____ Владислав ВИГІВСЬКИЙ
(підпис) (ім’я, прізвище)

Науковий керівник дисертації _____ Валерій ПРАВИЛО
(підпис) (ім’я, прізвище)

Реферат

Тема магістерської дисертації «Вдосконалений метод доступу користувачів в архітектурі Smart-Home». Робота містить 126 сторінок тексту, 6 рисунків, 31 таблиць, 0 додатків, використано 68 літературне джерело.

Актуальність теми зумовлена потребою у створенні безпечних і надійних систем Smart-Home, що можуть протидіяти сучасним кіберзагрозам, забезпечувати високий рівень приватності та водночас залишатися зручними у повсякденній експлуатації. В умовах швидкого розвитку IoT-технологій і зростання кількості нападів на домашні мережі розробка вдосконаленого методу доступу стає важливим науковим і практичним завданням.

Мета роботи: підвищення безпеки та зручності за рахунок розробки та обґрунтування вдосконаленого методу доступу в архітектурі Smart-Home.

Об'єктом дослідження є процеси автентифікації та управління доступом у системах Smart-Home.

Предметом дослідження є методи та механізми підвищення безпеки й зручності доступу користувачів в архітектурі Smart-Home.

Методи дослідження: Аналіз наукової літератури та стандартів інформаційної безпеки, що стосуються автентифікації та IoT-систем;

Наукова новизна отриманих результатів: наукова новизна запропонованого вдосконаленого методу полягає в тому, що кожен користувач має індивідуальний шаблон поведінки, відхилення від якого дозволяє виявити потенційно несанкціонований доступ.

Практичне значення отриманих результатів: впровадження запропонованого методу доступу у реальні Smart-Home системи, що дозволяє: підвищити рівень безпеки IoT-інфраструктури; зменшити ймовірність несанкціонованого доступу; покращити зручність та швидкість роботи користувачів; даптувати систему під різні сценарії використання та рівні ризику.

Ключові слова: SMART-HOME, АВТЕНТИФІКАЦІЯ, ДОСТУП КОРИСТУВАЧІВ, IOT, ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА, РИЗИК-

ОРІЄНТОВАНИЙ ДОСТУП, БЕЗПЕКА IoT-ПРИСТРОЇВ, АДАПТИВНА АВТЕНТИФІКАЦІЯ, МЕХАНІЗМИ ДОСТУПУ, ЗАХИСТ SMART-HOME.

Abstract

The topic of the master's thesis is "An improved method of user access in the Smart-Home architecture". The work contains 126 text pages, 6 figures, 31 tables, 68 references used.

The relevance of the topic is due to the need to create secure and reliable Smart-Home systems that can counteract modern cyber threats, ensure a high level of privacy and at the same time remain convenient in everyday operation. In the context of the rapid development of IoT technologies and the growing number of attacks on home networks, the development of an improved access method is becoming an important scientific and practical task.

The purpose of the work: to improve security and convenience by developing and justifying an improved access method in the Smart-Home architecture.

The object of the study is the processes of authentication and access control in Smart-Home systems.

The subject of the study is methods and mechanisms for improving the security and ease of access of users in the Smart-Home architecture.

Research methods: Analysis of scientific literature and information security standards related to authentication and IoT systems;

Scientific novelty of the results obtained: The scientific novelty of the proposed improved method lies in the fact that each user has an individual behavior pattern, deviations from which allow potentially unauthorized access to be detected.

Practical significance of the results obtained: implementation of the proposed method of access into real Smart-Home systems, which allows: to increase the level of security of the IoT infrastructure; to reduce the likelihood of unauthorized access; to improve the convenience and speed of user work

Tags: SMART-HOME, AUTHENTICATION, USER ACCESS, IOT, INFORMATION SECURITY, RISK-BASED ACCESS, IOT DEVICE SECURITY, ADAPTIVE AUTHENTICATION, ACCESS MECHANISMS, SMART-HOME PROTECTION.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ 9
ВСТУП 10
РОЗДІЛ 1 АНАЛІЗ АРХІТЕКТУРИ СИСТЕМ SMART-HOME 13
1.1 Історія розвитку технології «Smart Home» 13
1.2 Архітектура системи «Smart Home» 19
1.3. Основні технології та протоколи зв'язку 36
1.4. Типові загрози та вразливості в системах Smart-Home 43
Висновки 49
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ ТА АВТЕНТИФІКАЦІЇ КОРИСТУВАЧІВ 50
2.1. Методи автентифікації користувачів у Smart-Home системах 50
2.2. Аналіз ефективності існуючих підходів 61
2.3. Визначення недоліків та постановка задачі вдосконалення 63
Висновки 66
РОЗДІЛ 3 ВДОСКОНАЛЕНННЯ МЕТОДУ ДОСТУПУ КОРИСТУВАЧІВ У СИСТЕМІ SMART-HOME 68
3.1. Аналіз недоліків існуючих методів автентифікації користувачів у системах Smart Home 68
3.2. Концепція вдосконаленого методу доступу користувачів у системах Smart Home 71
3.3. Математична модель оцінки ефективності вдосконаленого методу доступу користувачів 75
3.4. Експериментальні результати та їх аналіз 79
Висновки 85
РОЗДІЛ 4 РОЗРОБКА СТАРТАП-ПРОЕКТУ 87
4.1 Опис ідеї проєкту 87
4.2 Технологічний аудит ідеї проєкту 89
4.3 Аналіз ринкових можливостей запуску стартап-проєкту 94
4.5 Розробка маркетингової програми стартап-проєкту 108
Висновки 115
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ 117
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 120

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

ACL – Access Control List
AES – Advanced Encryption Standard
AI – Artificial Intelligence
API – Application Programming Interface
BAS – Building Automation System
BLE – Bluetooth Low Energy
CPU – Central Processing Unit
CoAP – Constrained Application Protocol
DDoS – Distributed Denial of Service
DoS – Denial of Service
DHCP – Dynamic Host Configuration Protocol
DNS – Domain Name System
Edge – Edge Computing
FIS – Fuzzy Inference System
HMAC – Hash-based Message Authentication Code
HTTP – HyperText Transfer Protocol
HTTPS – HyperText Transfer Protocol Secure
IoT – Internet of Things
IP – Internet Protocol
LAN – Local Area Network
MAC – Medium Access Control
MFA – Multi-Factor Authentication
ML – Machine Learning
MQTT – Message Queuing Telemetry Transport
NFC – Near Field Communication
NWK – Network Layer
OTP – One-Time Password
PKI – Public Key Infrastructure
REST – Representational State Transfer
RFID – Radio-Frequency Identification
SHA – Secure Hash Algorithm
SME – Smart-Home Environment
TLS – Transport Layer Security
UI – User Interface
WAN – Wide Area Network
Wi-Fi – Wireless Fidelity
ZigBee – ZigBee Protocol
Z-Wave – Z-Wave Protocol

ВСТУП

Стрімкий розвиток технологій Інтернету речей (IoT), бездротових протоколів та інтелектуальних систем керування призвів до масового впровадження рішень Smart-Home, які забезпечують автоматизацію щоденних процесів, підвищують комфорт та енергоефективність житлових приміщень. Інтелектуальні будинки інтегрують різноманітні датчики, актуатори, мережеві модулі та програмні сервіси, що працюють у єдиній екосистемі. Проте зі зростанням кількості підключених пристроїв, масштабуванням функціональності та переходом керування в хмарні сервіси суттєво зростають вимоги до інформаційної безпеки та захисту доступу.

Однією з найбільш критичних проблем сучасних Smart-Home систем є забезпечення безпечного, надійного та одночасно зручного управління доступом користувачів. Традиційні підходи, такі як паролі чи однофакторна автентифікація, більше не задовольняють вимог реального середовища, де велика кількість пристроїв працює у відкритих мережах, взаємодіє з хмарними платформами та часто містить вразливості на рівні прошивки або протоколів. Водночас надмірно складні методи автентифікації знижують зручність використання, що негативно впливає на прийняття Smart-Home технологій кінцевими користувачами.

Таким чином постає завдання розроблення вдосконаленого методу доступу, який одночасно підвищуватиме рівень безпеки та залишатиметься зручним і швидким для користувача. Враховуючи сучасні загрози — перехоплення трафіку, підміна команд, несанкціоноване підключення IoT-пристроїв, атаки на шлюзи та хмарні сервіси — необхідно формувати багаторівневі, контекстно-орієнтовані механізми автентифікації та авторизації. Такі механізми повинні враховувати характеристики поведінки користувача, типи пристроїв, ризики мережевого середовища та динамічно адаптуватися до сценаріїв взаємодії.

Актуальність теми зумовлена потребою у створенні безпечних і надійних систем Smart-Home, що можуть протидіяти сучасним кіберзагрозам, забезпечувати високий рівень приватності та водночас залишатися зручними у повсякденній експлуатації. В умовах швидкого розвитку IoT-технологій і зростання кількості нападів на домашні мережі розробка вдосконаленого методу доступу стає важливим науковим і практичним завданням.

Мета роботи є підвищення безпеки та зручності за рахунок розробки та обґрунтування вдосконаленого методу доступу в архітектурі Smart-Home.

Об'єктом дослідження є процеси автентифікації та управління доступом у системах Smart-Home.

Предметом дослідження є методи та механізми підвищення безпеки й зручності доступу користувачів в архітектурі Smart-Home.

Методи дослідження: Аналіз наукової літератури та стандартів інформаційної безпеки, що стосуються автентифікації та IoT-систем;

Наукова новизна отриманих результатів: Наукова новизна запропонованого вдосконаленого методу полягає в тому, що кожен користувач має індивідуальний шаблон поведінки, відхилення від якого дозволяє виявити потенційно несанкціонований доступ.

Практичне значення отриманих результатів: впровадження запропонованого методу доступу у реальні Smart-Home системи, що дозволяє: підвищити рівень безпеки IoT-інфраструктури; зменшити ймовірність несанкціонованого доступу; покращити зручність та швидкість роботи користувачів; даптувати систему під різні сценарії використання та рівні ризику.

Для досягнення мети дослідження було поставлено та вирішено такі основні задачі:

1. Проаналізувати існуючі підходи до доступу користувачів у Smart-Home та визначити їх недоліки;

2. Дослідити вразливості IoT-інфраструктури, що впливають на безпеку доступу;

3. Розробити удосконалений метод доступу, який підвищує рівень захисту користувачів;

4. Обґрунтувати вибір моделей, алгоритмів та технологій, використаних у методі;

5. Провести моделювання або експериментальне дослідження для оцінки ефективності запропонованого підходу

РОЗДІЛ 1
АНАЛІЗ АРХІТЕКТУРИ СИСТЕМ SMART-HOME

1.1 Історія розвитку технології «Smart Home»

Поняття «розумний дім» (*Smart Home*) є однією з ключових концепцій сучасного цифрового світу, яка відображає тенденцію інтеграції інформаційних технологій у побутове середовище людини.

Суть цієї концепції полягає у створенні середовища, здатного самостійно реагувати на зміни зовнішніх та внутрішніх умов, оптимізувати витрати ресурсів, забезпечувати безпеку, комфорт і енергоефективність.

Проте технологія «розумного дому» не з’явилася раптово. Вона пройшла тривалий шлях розвитку - від механічних побутових приладів середини XX століття до сучасних інтелектуальних екосистем, що працюють на основі штучного інтелекту, хмарних обчислень і технологій Інтернету речей (IoT).

Перші передумови автоматизації побуту (1950-1970 рр.)

Після Другої світової війни відбувся стрімкий розвиток електроніки, що дало поштовх для створення першої побутової техніки, яка частково автоматизувала рутинні процеси - приготування їжі, прання, прибирання, кондиціювання повітря тощо.

У цей період формувалися перші ідеї автоматизації побуту, хоча поняття «розумний дім» ще не існувало.

У 1957 році американський архітектор Вільям Левітт представив експериментальний проект **«Push-Button House»** - «будинок, що управляється натисканням кнопки» (рис 1.1).

Він мав вбудовану систему керування освітленням, опаленням і побутовими приладами через централізовану панель. Подібні ідеї надихнули розробників на створення технологічних прототипів майбутніх систем автоматизації.

Рис.1.1. Концепція інтелектуального будинку з керуванням через інтерфейс кнопки [2]

Іншим важливим прикладом є **«Monsanto House of the Future»** (1957, Діснейленд, США) (рис.1.2) - демонстраційний проект повністю пластикового будинку з елементами автоматизації побутових процесів. Він ілюстрував бачення тогочасних інженерів щодо майбутнього житла, у якому більшість процесів буде виконуватися без участі людини.

Рис.1.2. Архітектурна концепція «Monsanto House of the Future» як приклад футуристичного житла середини XX століття. [1]

Саме в цей період починається усвідомлення потреби в інтелектуальних системах управління побутом, які могли б забезпечити комфорт, ефективність і безпеку житла.

Початок ери домашньої автоматизації (1970-1990 рр.)

Справжнім технологічним проривом у розвитку «розумного дому» стало винайдення мікропроцесорів (рис.1.3) у 1970-х роках. Це дозволило створювати компактні, відносно недорогі електронні пристрої, здатні виконувати обчислення та реагувати на події в реальному часі.

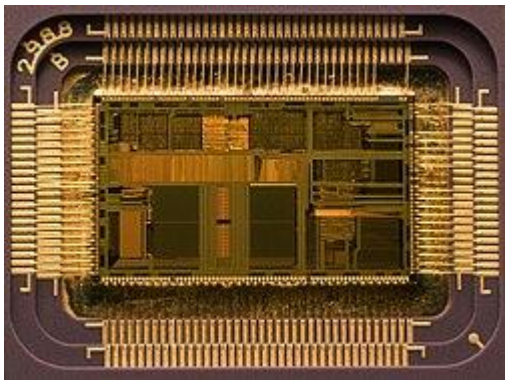

Рис.1.3. Інтегральна схема, яка виконує функції центрального процесора або спеціалізованого процесора. [3]

У 1975 році з’явився перший стандарт передачі даних для домашньої автоматизації - X10 (рис.1.4)[4], розроблений компанією *Pico Electronics*. Він дозволяв передавати сигнали керування побутовими пристроями через існуючу електромережу. Протокол X10 підтримував передачу команд на включення, вимкнення, регулювання яскравості тощо. [4]

Рис.1.4. Модуль X10: модуль ламповий у вигляді патрона. [4]

Ця технологія стала основою для побудови перших систем керування освітленням, вентиляцією, системами безпеки. Хоча швидкість і надійність передачі даних у X10 були обмеженими, саме цей стандарт визначив напрям подальшого розвитку інтелектуального житла.

У 1980-х роках автоматизація почала активно розвиватися у комерційних і промислових будівлях - з'явилися системи **Building Automation System (BAS) (рис.1.5)**, які використовувалися для моніторингу й управління енергоспоживанням, мікрокліматом і охороною. Згодом їхні технології адаптувалися для житлових приміщень.

У цей період «розумний дім» залишався розкішшю, доступною лише для вузького кола користувачів через високу вартість обладнання та складність монтажу. Проте саме тоді з'явилися **перші комерційні рішення**, що дозволяли керувати освітленням, жалюзі, дверними замками та сигналізацією з центрального пульта. [5]

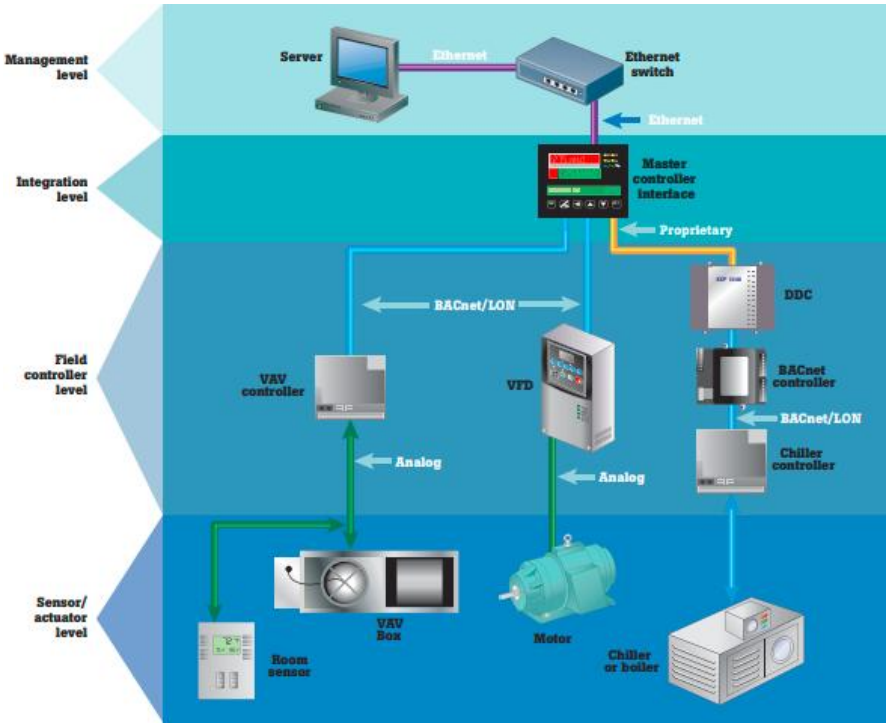

Рис.1.5. Чотири рівні архітектури BAS. [5]

Етап інтеграції та розвитку цифрових технологій (1990–2010 рр.)

З початком 1990-х років розпочався новий етап у розвитку «розумних будинків», пов'язаний із поширенням персональних комп'ютерів, Інтернету та

бездротових технологій. Вперше з’явилася можливість віддаленого керування системами будинку через мережу.

Одним із головних чинників прогресу стало створення бездротових стандартів зв’язку, які зняли обмеження, пов’язані з прокладанням дротів:

- **ZigBee (2003)** - енергоефективний протокол для передачі даних між пристроями на малих відстанях;
- **Z-Wave (2004)** - орієнтований на домашню автоматизацію стандарт із низьким енергоспоживанням і високою сумісністю пристроїв;
- **Wi-Fi та Bluetooth** - дозволили інтегрувати побутові пристрої з комп’ютерами, телефонами, планшетами.

Завдяки цим технологіям будинки стали більш гнучкими та масштабованими. Користувачі отримали можливість керувати освітленням, температурою, мультимедіа, сигналізацією через комп’ютер або мобільний пристрій.

Паралельно розвивалася концепція **IoT**, що передбачає з’єднання великої кількості пристроїв у єдину мережу для обміну даними та взаємодії без участі людини. Це стало ідеологічним підґрунтям для сучасних «розумних» екосистем.

У другій половині 2000-х років на ринку з’явилися перші системи, які могли не лише реагувати на команди користувача, а й аналізувати поведінку мешканців, прогнозувати потреби, налаштовувати режими роботи автоматично. Наприклад, системи **Honeywell** та **Siemens** використовували сенсори для регулювання температури й вологості залежно від часу доби та присутності людей у приміщенні.

Сучасний етап розвитку (2010–сьогодення)

З 2010-х років технології «розумного дому» вийшли на якісно новий рівень завдяки розвитку мобільних пристроїв, хмарних сервісів та штучного інтелекту. Компанії Google (Nest, Home), Amazon (Alexa), Apple (HomeKit), Samsung (SmartThings) та інші створили відкриті екосистеми, що дозволяють інтегрувати сотні пристроїв різних виробників у єдине середовище.

З’явилися віртуальні голосові помічники (Alexa, Siri, Google Assistant), які забезпечують природну взаємодію людини з системою. Управління освітленням, безпекою, мультимедіа або температурою стало можливим за допомогою голосових команд.

Важливою тенденцією стало використання штучного інтелекту (AI) і машинного навчання (ML) для побудови адаптивних систем, які аналізують звички користувача, оптимізують енергоспоживання та підвищують комфорт. Наприклад, система Nest Learning Thermostat самостійно навчається, коли мешканці зазвичай перебувають удома, і відповідно коригує температуру.

Іншим важливим напрямом розвитку стало забезпечення безпеки даних, адже із зростанням кількості підключених пристроїв збільшуються ризики несанкціонованого доступу. Для цього активно впроваджуються технології блокчейну, шифрування та мультифакторної автентифікації.

Сучасний «розумний дім» можна розглядати як кіберфізичну систему, де програмне забезпечення, сенсори, мережеві пристрої та користувач взаємодіють у реальному часі. Такі системи забезпечують не лише комфорт, а й ефективне використання ресурсів, інтеграцію з системами «розумного міста», енергомережами та транспортною інфраструктурою.

Перспективи розвитку технологій «Розумного дому»

У найближчому майбутньому очікується подальша інтеграція «розумних будинків» у концепцію Smart City, де окремі домогосподарства стануть частинами єдиної інфраструктури міста. Взаємодія між будівлями, транспортом, енергосистемами та комунальними службами дозволить створити повністю автоматизоване міське середовище.

Серед основних тенденцій розвитку:

- використання штучного інтелекту для прогнозування споживання енергії;
- впровадження блокчейну для захисту даних і прозорої автентифікації користувачів;
- поява 6G та квантових комунікацій, які забезпечать надшвидкий і безпечний обмін даними;

- розвиток енергоавтономних систем, що використовують сонячні батареї, акумулятори та мікромережі.

Таким чином, «розумний дім» поступово еволюціонує від автоматизованої системи керування побутом до інтелектуального середовища життя, яке забезпечує сталий розвиток, безпеку та комфорт людини в умовах цифрової епохи.

1.2 Архітектура системи «Smart Home»

Багаторівнева модель архітектури розумного дому

Для забезпечення функціональності, масштабованості та безпеки, архітектура розумного дому традиційно розглядається як набір взаємозалежних рівнів, де кожен виконує чітко визначену роль. Це дозволяє абстрагувати логіку системи, спрощуючи розробку та обслуговування.

1. Перцепційний (Периферійний) Рівень (Perception/Device Layer)

Людською мовою: Це «органи чуття» та «м'язи» дому. Це всі фізичні пристрої, які збирають дані про навколишнє середовище (світло, температура, рух) і виконують команди (вмикають світло, відкривають замки).

Академічно: Цей рівень, також відомий як периферійний (Device Layer) або сенсорно-актуаційний, є найнижчим у моделі. Він складається з кінцевих пристроїв (End Nodes), які взаємодіють із фізичним світом.

- Сенсори (Sensors): Збирають дані (температура, вологість, освітленість, якість повітря, рух). Вони перетворюють фізичні параметри на електричні сигнали.
- Актюатори (Actuators): Виконують фізичні дії у відповідь на керуючі сигнали (наприклад, розумні вимикачі, термостатичні головки, електрозамки).
- Мікроконтролери (Microcontrollers): Вбудовані в пристрої, відповідають за базову обробку даних і керування зв'язком.

2. Рівень Зв’язку/Мережі (Communication/Network Layer)

Людською мовою: Це «нервова система» дому. Він відповідає за те, щоб дані від сенсорів могли дістатися до контролера, а команди - до актюаторів. Це з'єднання, які можуть бути дротовими чи бездротовими.

Академічно: Рівень зв'язку забезпечує надійну передачу даних між Перцепційним рівнем та вищими обчислювальними рівнями. Його функціонал включає маршрутизацію, адресацію та управління трафіком.

- Локальні мережі (LAN): Використовуються для зв'язку всередині дому (Wi-Fi, Ethernet).
- Шлюзи/Хаби (Gateways/Hubs): Виконують критичну роль, транслюючи протоколи (наприклад, перетворюючи сигнал Zigbee на Wi-Fi/IP-протокол) та забезпечуючи точку виходу до глобальної мережі (Інтернету).
- Протоколи: На цьому рівні використовуються як мережеві протоколи (TCP/IP), так і специфічні для IoT (наприклад, MQTT, CoAP, HTTP).

Таблиця 1.1.

Специфікація зв’язку	**Основне призначення**	**Приклади технологій**
Локальний/Бездротовий	Пристрої з низьким енергоспоживанням, сітчасті мережі.	Zigbee,Z-Wave,BLE,Thread.
Високошвидкісний/LAN	Пристрої, що вимагають високої пропускної здатності, основна магістраль.	Wi-Fi, Ethernet.
Глобальний (WAN)	Зв'язок шлюзу з хмарою.	5G,LTE,LPWAN(LoRaWAN).

3. Проміжний/Обробний Рівень (Middleware/Processing Layer)

Людською мовою:

Це «мозок» дому, але розташований локально. Він швидко приймає рішення, обробляє сирі дані та запускає автоматичні сценарії, не чекаючи відповіді від зовнішніх серверів.

Академічно: Цей рівень відповідає за локальну обробку даних, агрегацію та керування системою в реальному часі. Він часто реалізує парадигми Edge та Fog Computing для зниження латентності та підвищення приватності.

- Локальні Контролери (Local Controllers): Пристрої, які виконують сценарії автоматизації без доступу до Інтернету.
- Шлюзи/IoT Platform (Middleware): Програмне забезпечення, що працює на локальному шлюзі або спеціалізованому сервері, яке забезпечує:
    - Нормалізацію даних від різних протоколів.
    - Управління пристроями (Device Management).
    - Виконання локальної логіки та правил (Rules Engine).
- Обчислення Edge/Fog: Фільтрація, попередній аналіз та агрегація сирих даних перед їх відправкою на Хмарний рівень.

4. Прикладний Рівень (Application Layer)

Людською мовою: Це місце, де зберігаються всі дані та працює складна аналітика. Це як центр управління польотами, який дає рекомендації та запускає складні програми (наприклад, самонавчання системи безпеки).

Академічно: Найвищий рівень архітектури, що використовує оброблені дані для надання кінцевих послуг. Він забезпечує глобальну доступність, масштабованість та виконання складних обчислень.

- Хмарні Сервери (Cloud Servers): Централізоване сховище для тривалого зберігання великих обсягів даних.
- Аналітика та Машинне Навчання (Analytics & ML): Застосування алгоритмів для виявлення патернів, прогнозування (наприклад, оптимізація енергоспоживання) та навчання системи.
- API (Application Programming Interfaces): Інтерфейси, що дозволяють зовнішнім сервісам (наприклад, постачальнику електроенергії або сервісам погоди) взаємодіяти з даними розумного дому.
- Бекенд (Backend): Серверна логіка, що підтримує роботу мобільних та веб-інтерфейсів.

5. Рівень Користувача / UI (User Interface Layer)

Людською мовою: Це те, що бачить користувач і через що він керує будинком: додатки на телефоні, голосові команди або фізичні панелі на стіні. Це точка взаємодії.

Академічно: Цей рівень є точкою людино-машинної взаємодії (HMI). Він забезпечує інтуїтивно зрозумілий доступ до функцій системи та відображення її стану.

- Мобільні Додатки (Mobile Applications): Основний засіб віддаленого та локального керування, що надає деталізований контроль та налаштування сценаріїв.
- Веб-Інтерфейси (Web Interfaces): Використовуються для адміністрування та доступу з ПК.
- Голосові Асистенти (Voice Assistants): (Наприклад, Amazon Alexa, Google Assistant) - забезпечують природний та безконтактний інтерфейс керування.
- Фізичні Панелі / Дисплеї (Physical UI): Сенсорні панелі, встановлені на стінах, для швидкого локального контролю.

Таблиця 1.2.

Рівень (Layer)	Ключові функції	Технологічні компоненти
5. Користувача / UI	Взаємодія, відображення стану, введення команд.	Мобільні/Веб-додатки, Голосові помічники, Панелі.
4. Прикладний	Глобальна аналітика, зберігання даних, надання послуг.	Хмарні сервери, Бази даних, ML-алгоритми, API.
3.Проміжний/Обробний	Локальна логіка, агрегація даних,	IoT-платформа (Middleware), Шлюзи (Edge/Fog),

	протокольна нормалізація.	Локальні контролери.
2. Зв’язку/Мережі	Передача даних, маршрутизація, трансляція протоколів.	Шлюзи/Хаби, Wi-Fi, Ethernet, Zigbee, Z-Wave.
1. Перцепційний	Збір даних, виконання команд.	Сенсори (температура, рух), Актюатори (світло, замки), Кінцеві пристрої.

Основні компоненти архітектури розумного дому та їх взаємодія

Система розумного дому складається з комплексу взаємопов’язаних апаратних та програмних елементів, кожен із яких виконує специфічну функцію в ланцюгу збору, обробки та виконання команд.

1. Сенсори (Sensors) та Актюатори (Actuators)

Ці компоненти складають перцепційний (фізичний) рівень і є кінцевими точками взаємодії з оточенням.

Таблиця 1.3

Компонент	**Технічна функція**	**Приклади устаткування**	**Зв'язки**
Сенсори	Збір фізичних даних (вимірювання, моніторинг) та їх перетворення на цифрові сигнали.	Датчик руху (PIR), датчик температури/вологості, датчик диму, датчик протікання, дверний/віконний контакт.	Зв'язок із Шлюзом/Хабом або Локальним контролером через бездротові протоколи (Zigbee, Z-Wave, BLE, Wi-Fi).
Актюатори	Виконання фізичних дій	Смарт-реле, розумний термостат (клапан), димер,	Зв'язок із Шлюзом/Хабом або

	(зміна стану) у відповідь на керуючий сигнал із вищих рівнів.	електрозамок, привід для штор.	Локальним контролером (аналогічно сенсорам).

2. Шлюз (Gateway) / Хаб (Hub)

Шлюз/Хаб є центральною точкою координації та критичним елементом рівня зв'язку та проміжного рівня (edge).

Технічна функція:

1. Протокольна трансляція: Перетворення протоколів пристроїв (наприклад, Z-Wave, Zigbee) на загальний мережевий протокол (наприклад, IP) для зв'язку з локальною мережею або хмарою.

2. Агрегація даних: Збір, буферизація та попередня фільтрація сирих даних від периферійних пристроїв.

3. Локальна логіка (Edge Computing): Виконання базових сценаріїв та автоматизації без необхідності звернення до хмари, забезпечуючи низьку латентність.

4. Безпека: Забезпечення шифрування та тунелювання зв'язку з хмарою.

Приклади устаткування: Розумний хаб (наприклад, SmartThings Hub, Homey, Apple HomePod/TV як хаб), маршрутизатор із функцією IoT-шлюзу.

Зв'язки:

- Сенсори/Актюатори (через бездротові модулі).
- Локальна мережа (LAN/Wi-Fi).
- IoT-платформа/Хмара (через WAN/Інтернет).

3. Локальні Контролери (Local Controllers) / Локальні Актори

Ці компоненти, розташовані на проміжному рівні, виконують спеціалізовані функції, часто незалежно від центрального хаба.

Технічна функція: Виконання вузькоспеціалізованого, високошвидкісного або незалежного керування. Здійснюють безпосереднє керування актюаторами чи пристроями.

Приклади устаткування:

- Smart Switch/Plug: Розумний вимикач/розетка, що містить власний мікроконтролер для локального ввімкнення/вимкнення, іноді з функцією енергомоніторингу.
- Кімнатний термостат: Містить локальну логіку для підтримки заданої температури на основі вхідних даних від сенсорів.
- Панель управління: Сенсорна панель, що виконує функції локального контролера для освітлення чи безпеки.

Зв'язки:

- Сенсори (часто пряме з'єднання).
- Актюатори (пряме керування).
- Шлюз/Хаб (для синхронізації та віддаленого доступу).

4. IoT-платформа та Проміжне ПЗ (Middleware / IoT Platform)

Це програмне ядро системи, що працює на проміжному та прикладному рівнях.

Технічна функція:

1. Управління пристроями (Device Management): Реєстрація, моніторинг стану та оновлення прошивок (OTA).

2. Нормалізація даних: Перетворення різнорідних форматів даних від різних пристроїв на єдиний, придатний для аналізу формат.

3. Служба правил (Rules Engine): Виконання складної логіки та сценаріїв автоматизації ("Якщо А і В, тоді виконати С").

4. API: Надання інтерфейсу для мобільних додатків та зовнішніх сервісів.

Приклади устаткування/ПЗ: Azure IoT Hub, Google Cloud IoT Core, Home Assistant (локальний Middleware), власні платформи виробників (Tuya, Apple HomeKit).

Зв'язки:

- Шлюз/Хаб (вхідні дані).
- Бази даних (зберігання).
- UI (доступ до API).
- Зовнішні сервіси (вихідні дані).

5. Бази Даних (Databases)

Компонент прикладного рівня, що забезпечує стійке зберігання інформації.

Технічна функція: Зберігання історичних даних (часових рядів) від сенсорів для аналізу, а також зберігання конфігурації системи, налаштувань користувачів і журналів подій.

Приклади устаткування/ПЗ: Time-Series Databases (InfluxDB), Реляційні бази даних (PostgreSQL) для конфігурації, NoSQL (MongoDB) для неструктурованих даних.

Зв'язки:

- IoT-платформа (запис даних).
- Аналітика (запит даних).
- UI (візуалізація історичних даних).

6. Користувацький Інтерфейс (UI)

Складає рівень користувача і є кінцевою точкою доступу до системи.

Технічна функція: Надання користувачеві інтуїтивного інструменту для моніторингу, керування та налаштування системи; візуалізація поточних та історичних даних.

Приклади устаткування/ПЗ: Мобільні додатки (iOS/Android), Веб-інтерфейси, Голосові асистенти (Alexa, Google Assistant).

Зв'язки: IoT-платформа (через API для керування та отримання даних).

7. Зовнішні Сервіси (External Services)

Компоненти, які розширюють функціональність системи, взаємодіючи з прикладним рівнем.

Технічна функція: Надання контекстуальних даних (погода, тарифи), інтеграція з муніципальними службами та спеціалізованими хмарними рішеннями.

Приклади устаткування/ПЗ:

- Енергетика: Сервіси постачальників електроенергії (для інтеграції з "розумними" мережами).

- Безпека/Моніторинг: Хмарні сервіси відеоспостереження, зовнішні охоронні компанії.
- Інформаційні: Сервіси погоди, календаря, геолокації.

Зв'язки: IoT-платформа (через спеціалізовані REST/SOAP API).

Комунікаційні технології та протоколи

Ефективність та надійність розумного дому значною мірою залежать від вибору комунікаційних технологій на рівні зв’язку. Ці технології можна розділити на дві основні групи: транспортні (фізичні та канальні) та прикладні протоколи. Обґрунтування їх вибору базується на вимогах до енергоспоживання, пропускної здатності, латентності та топології мережі.

1. Транспортні Технології (Бездротові та Дротові)

Ці технології забезпечують фізичне з'єднання та передачу даних між пристроями та шлюзом.

Таблиця 1.4

Технологія	Основне застосування	Енергоспоживання	Пропускна здатність	Латентність	Надійність/Топологія
Wi-Fi	Високошвидкісні пристрої (камери, телевізори), зв'язок із Шлюзом.	Високе	Висока(до Гбіт/с)	Низька	Висока, Точка-Точка (Star)
Ethernet	Стаціонарне обладнання (шлюзи, сервери),	Дуже високе	Дуже висока (100 Мбіт/с - 10 Гбіт/с)	Дуже низька	Максимальна, Дротова

	висока надійність.				
Bluetooth /BLE	Персональні пристрої, локальне сполучення (датчики, бездротові замки).	BLE: Дуже низьке	Низька/Середня (до 2 Мбіт/с)	Середня	Точка-Точка або Сітчаста (Mesh)
Zigbee	Сенсори, актюатори, освітлення. Стандартний для IoT.	Дуже низьке	Низька (до 250 кбіт/с)	Середня	Висока (завдяки Mesh-мережі)
Z-Wave	Пристрої автоматизації, безпека. Спеціалізований для Smart Home.	Дуже низьке	Низька (9.6 - 100 кбіт/с)	Середня	Висока (завдяки Mesh-мережі)
Thread	Поєднання переваг: IP-адресація + Mesh-мережа. Основа стандарту Matter.	Дуже низьке	Низька/Середня	Середня	Висока (IP-based Mesh)
5G/LPWAN	Зв'язок на далекі відстані (WAN),	Дуже низьке (LPWAN)	Дуже низька (LoRaWA	Висока (через	Низька/Середня, Точка-Точка (Star)

(LoRaWAN)	пристрої поза межами дому (счетчики).		N: до 50 кбіт/с)	архітектуру)	

Обґрунтування вибору:

1. Низька Латентність та Висока Пропускна Здатність (Wi-Fi, Ethernet): Використовуються для пристроїв, критичних до часу відгуку (IP-камери, потокове відео) та основної магістралі (зв'язок Шлюз-Інтернет), де енергоспоживання не є пріоритетом.

2. Низьке Енергоспоживання (Zigbee, Z-Wave, Thread, BLE): Ідеальні для пристроїв на батарейках (датчики руху, температури), де пріоритетом є довгий термін служби та надійність доставки малих пакетів даних. Zigbee/Z-Wave/Thread також забезпечують Mesh-топологію (сітчасту), підвищуючи надійність покриття.

2. Прикладні Протоколи (Application Layer)

Ці протоколи забезпечують структурований обмін даними між пристроями, шлюзами та хмарою, працюючи на проміжному та прикладному рівнях.

Таблиця 1.5

Протокол	**Основний патерн обміну**	**Оптимізація**	**Застосування в Smart Home**
MQTT	Публікація/Підписка (Publish/Subscribe)	Низька пропускна здатність, низьке енергоспоживання, висока надійність доставки.	Обмін даними між Шлюзом та Хмарою, телеметрія від сенсорів.
CoAP	RESTful (Клієнт/Сервер)	Обмеженість ресурсів, UDP-база, висока ефективність	Взаємодія між пристроями на Edge-рівні (особливо LPWAN).

		для мікроконтролерів.	
HTTP(S)	Клієнт/Сервер (Запит/Відповідь)	Велика кількість службової інформації, надійність, простота.	Керування через Веб/Мобільні додатки (API), зв'язок із зовнішніми сервісами.
AMQP	Черга повідомлень (Message Queuing)	Складні транзакції, висока надійність черги, масштабованість.	Корпоративні IoT-рішення, де потрібна гарантована доставка повідомлень.

Обґрунтування вибору:

- **MQTT** є стандартом де-факто для телеметрії IoT завдяки своїй легкості та ефективному використанню батареї, що є критичним для забезпечення довготривалої надійності обміну даними.
- **CoAP** оптимальний для обмежених пристроїв, які не можуть обробляти повноцінний TCP/IP стек HTTP, забезпечуючи при цьому REST-подібну архітектуру.
- **HTTP(S)** незамінний для інтерфейсних та зовнішніх інтеграцій, забезпечуючи високий рівень безпеки за допомогою TLS/SSL.

Таким чином, архітектура розумного дому є гетерогенною, вимагаючи комбінації різних технологій (наприклад, Zigbee для сенсорів + Wi-Fi для камер + MQTT для хмари), щоб оптимізувати показники латентності, енергоспоживання та надійності відповідно до функціональних вимог кожного компонента.

Обчислювальні патерни: Централізована, Розподілена та Гібридна Архітектура

Вибір обчислювального патерну (Computational Paradigm) має прямий вплив на реально-часовість (латентність), приватність, доступність (надійність) та масштабованість розумного дому.

1. Централізована Архітектура (Cloud-Centric)

У цій моделі Шлюз виконує лише функцію транслятора та відправника даних. Вся обробка, логіка автоматизації, зберігання та керування відбувається на Прикладному рівні у віддаленій хмарі (Cloud Server).

Таблиця 1.6

Аспект	Плюси (+)	Мінуси (-)
Реальна-часовість (Латентність)	Простота доступу до потужних обчислень (ML-аналітика).	**Висока латентність.** Затримка через необхідність передачі даних до хмари й назад, що критично для систем безпеки.
Приватність	**Низький рівень приватності.** Усі дані, включно з чутливими (відео, рух), зберігаються та обробляються зовнішнім провайдером.	Спрощене управління доступом та аутентифікацією.
Доступність	Висока доступність і надійність, що забезпечується провайдерами хмарних послуг (наприклад, AWS, Google Cloud).	**Повна залежність від Інтернету.** Система не функціонує або працює з обмеженнями при втраті зв'язку (SPOF – Single Point of Failure).

2. Розподілена Архітектура (Edge/Fog Computing)

У цій моделі основна логіка та обробка даних виконуються локально на Проміжному рівні — на Шлюзі або Локальних контролерах (Edge Devices). Хмара використовується лише для резервного копіювання, оновлення та глобального моніторингу.

Таблиця 1.7

Аспект	Плюси (+)	Мінуси (-)
Реальна-часовість (Латентність)	**Дуже низька латентність.** Рішення приймаються на місці, що критично для систем безпеки та швидкої автоматизації.	Обмежена обчислювальна потужність Edge-пристроїв, що ускладнює складну ML-аналітику.
Приватність	**Високий рівень приватності.** Чутливі дані залишаються в межах локальної мережі; на хмару можуть передаватися лише агреговані/анонімні дані.	Складніше керування та оновлення ПЗ для великої кількості локальних пристроїв.
Доступність	**Висока автономність.** Система повністю функціонує (запускає сценарії) навіть при відсутності Інтернет-з'єднання.	Витрати на підтримку власної локальної інфраструктури (технічне обслуговування, резервування).

3. Гібридна Архітектура

Гібридний патерн є найбільш поширеним у сучасних розумних будинках, поєднуючи переваги обох підходів. Критична логіка (безпека, освітлення)

виконується на Edge, тоді як складна аналітика, довгострокове зберігання та віддалений доступ забезпечуються Хмарою.

Переваги:

- Оптимальна Реальна-часовість: Критичні функції виконуються локально (низька затримка).
- Баланс Приватності: Користувач може контролювати, які дані залишаються локально, а які відправляються в хмару.
- Підвищена Доступність: Система залишається функціональною (хоча й із зменшеною функціональністю) під час збоїв Інтернету, а резервне копіювання гарантується хмарою.

Недоліки:

- Складність реалізації: Потрібна розробка складного проміжного ПЗ (Middleware) для синхронізації логіки та даних між локальним Шлюзом та Хмарою, що підвищує вартість та складність архітектури.

Гібридна архітектура є найбільш збалансованим і стійким рішенням, оскільки вона забезпечує швидкий час відгуку та автономність (що є пріоритетом для користувача) разом із надійністю та масштабованістю хмарного сервісу.

Питання безпеки та приватності в архітектурі розумного дому

Оскільки системи розумного дому збирають, обробляють та передають великі обсяги чутливих даних, безпека (захист від несанкціонованого доступу) та приватність (контроль над персональними даними) є основними архітектурними вимогами.

1. Управління Доступом (Authentication & Authorization)

Це фундаментальний механізм захисту системи та даних від несанкціонованого використання.

- Аутентифікація (Authentication): Перевірка особи користувача або пристрою. В архітектурі розумного дому критично важливим є використання надійних багатофакторних методів (Multi-Factor Authentication, MFA) для доступу до Рівня користувача (UI) та обміну ключами між пристроями та шлюзом (наприклад, використання цифрових сертифікатів або токенів).

• Авторизація (Authorization): Визначення прав доступу аутентифікованого суб'єкта. Реалізується через принцип найменших привілеїв («Least Privilege»):

• Принцип "Least Privilege": Користувачам, пристроям чи програмним модулям надаються лише ті мінімально необхідні права доступу, які потрібні для виконання їхньої прямої функції. Наприклад, датчик температури має право лише "Публікувати" дані, але не "Керувати" замком.

2. Захист Даних (Шифрування)

Шифрування забезпечує конфіденційність та цілісність даних як під час передачі, так і під час зберігання.

• Шифрування "в польоті" (Data in Transit): Увесь мережевий трафік має бути захищений. Для зв'язку між Шлюзом та Хмарою (Прикладний рівень) обов'язковим є використання TLS/SSL (для HTTP, MQTT). Локальні протоколи (Zigbee, Z-Wave) також повинні застосовувати вбудовані алгоритми AES-128 для захисту пакетів даних.

• Шифрування "у спокої" (Data at Rest): Чутливі дані (журнали, паролі, відео) на Базах даних (Прикладний рівень) та на локальному Шлюзі повинні зберігатися у зашифрованому вигляді.

3. Сегментація Мережі та Ізоляція

Мережева архітектура має бути спроектована таким чином, щоб ізолювати потенційно вразливі пристрої.

Сегментація мережі (VLAN/Subnetting): Створення окремих віртуальних локальних мереж (VLAN) для різних класів пристроїв. Наприклад:

1. VLAN 1: Основні комп'ютери та мобільні пристрої.

2. VLAN 2 (IoT): Малозахищені, обмежені пристрої (датчики, розумні лампи).

3. VLAN 3 (Відео): Високошвидкісні пристрої з високою пропускною здатністю (IP-камери).

Перевага: Якщо один вразливий IoT-пристрій буде скомпрометовано, зловмисник не матиме прямого доступу до пристроїв в інших, більш захищених сегментах мережі.

4. Управління Життєвим Циклом Пристроїв

Забезпечення актуальності програмного забезпечення є критичним для усунення виявлених вразливостей.

- Оновлення Прошивок (Firmware Updates - OTA): Архітектура повинна включати надійний механізм Over-The-Air (OTA) оновлень для всіх пристроїв Перцепційного рівня. Цей процес має бути безпечним (оновлення мають бути криптографічно підписані виробником) та відмовостійким (забезпечувати можливість відновлення у разі збою).
- Моніторинг: Постійний моніторинг стану безпеки пристроїв (Health Check) через IoT-платформу для виявлення підозрілої активності або застарілого ПЗ.
- Надійна архітектура розумного дому — це не лише функціональність, але й безпека за задумом (Security by Design), що вимагає вбудовування цих механізмів на всіх п'яти архітектурних рівнях.

Приклад архітектурної діаграми гібридної моделі

Для ілюстрації розглянутих обчислювальних патернів та взаємодії компонентів застосовується **гібридна модель архітектури** (рис. 1.6), яка є найпоширенішою в сучасних комерційних системах "розумного дому". Ця модель забезпечує баланс між низькою латентністю локальної обробки та масштабованістю і віддаленим доступом хмарних сервісів.

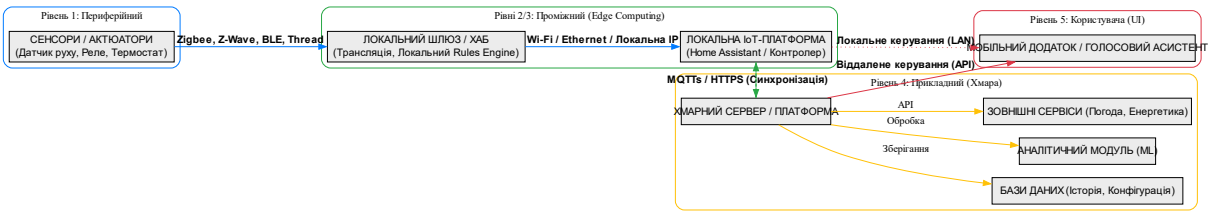

Рис. 1.6. Багаторівнева гібридна архітектура розумного дому

1.3. Основні технології та протоколи зв’язку

ZigBee - це відкритий бездротовий комунікаційний протокол, розроблений для низькошвидкісних, енергоефективних мереж, що складаються з великої кількості пристроїв-датчиків та керуючих елементів. [6]

Протокол заснований на стандарті IEEE 802.15.4 для фізичного (PHY) та канального (MAC) рівнів, тоді як рівні мережі (NWK) та прикладного рівня (APL) визначаються ZigBee-альянсом. [8]

Архітектура та топології

ZigBee підтримує кілька типів мережевих топологій: «зірка» (star), «дерево» (cluster tree) та «сіткова» (mesh). [7]

У мережі ZigBee виділяються три типи пристроїв: координатор (Coordinator), маршрутизатор (Router) та кінцевий пристрій (End Device). Координатор ініціює мережу, зберігає параметри, керує безпекою; маршрутизатори передають дані між вузлами; кінцеві пристрої найчастіше мають обмежений функціонал і низьке енергоспоживання. [6]

Архітектурно ZigBee покриває такі рівні:

PHY - визначає частотні діапазони (наприклад, 2,4 ГГц, 868/915 МГц), швидкість передачі даних, механізми радіо-інтерфейсу. [6]

MAC - забезпечує доступ до середовища (CSMA/CA), управління кадрами, забезпечення квитування. [15]

NWK - маршрутизація, механізми керування мережою, формування адресації, підтримка топологій.

APL - служби застосунків, профілі (наприклад, Home Automation, Smart Energy), інтерфейси до прикладних пристроїв. [13]

Ключові характеристики та переваги

Низьке енергоспоживання: спрямований на пристрої з живленням від батареї чи з обмеженими ресурсами. [7]

Невелика швидкість передачі даних: типові значення — до 250 кбіт/с, що цілком достатньо для датчиків і керуючих сигналів. [6]

Самовідновлююча мережа (mesh-топологія): завдяки маршрутизаторам мережа може обійти несправні вузли, що підвищує надійність. [11]

Масштабованість: мережа може підтримувати сотні чи тисячі вузлів (згідно специфікації теоретично до ~65 000), хоча на практиці значення менші. [6]

Надійність і безпека: використання шифрування (зокрема AES-128) і механізмів аутентифікації для захисту даних. [11]

Області застосування в системі «розумний дім»

ZigBee широко використовується в автоматизації житлових приміщень - для керування освітленням, опаленням/охолодженням, датчиками руху, вікон-/дверних датчиках, інтеграції з хабами-шлюзами тощо.

Обмеження та виклики

Хоча ZigBee має хороші показники для низькошвидкісних задач, він не підходить для передавання великих обсягів даних чи мультимедіа.

Радіочастотно може бути уразливим до завад і перешкод (особливо у 2,4 ГГц діапазоні).

Безпека: незважаючи на шифрування, є дослідження, які вказують на можливість витоку інформації з мереж ZigBee через аналіз трафіку. [9]

Інтероперабельність: хоча ZigBee має багато пристроїв і профілів, складність сумісності між виробниками й стандартами є викликом.

Релевантність для дослідження

У контексті архітектури системи «розумний дім» застосування ZigBee має важливе значення як рівень зв’язку/мережі. Завдяки його характеристикам (низьке енергоспоживання, мережна топологія, масштабованість) він представляє оптимальний вибір для сенсорної інфраструктури та керуючих вузлів у домашньому автоматизованому середовищі. Вибір ZigBee впливає на компонування системи: сенсори та актюатори можуть формувати автономну бездротову «нижню» мережу, яка через шлюз/хаб інтегрується з контролерами та IoT-платформою. Ця структура сприяє підвищенню енергоефективності, гнучкості й надійності системи в цілому.

Z-Wave

Z-Wave - це бездротовий мережевий протокол, спеціально розроблений для домашньої автоматизації, який використовує низькочастотний радіодіапазон (зазвичай ~ 868 МГц у Європі або ~ 908 МГц у США) та мережу типу *mesh* для зв'язку між пристроями. [12]

Нижче наведено детальний опис основних аспектів Z-Wave, орієнтований на академічне подання в магістерській дисертації.

Архітектура та принципи роботи

Протокол Z-Wave базується на топології mesh network, у якій кожен пристрій може виступати як вузол-ретранслятор, що допомагає поширювати сигнал між кінцевими пристроями та контролером. [14]

Радіочастота ~ 868/908 МГц забезпечує кращу проникність сигналу крізь стіни та менший рівень завад, порівняно з популярною 2,4 ГГц зоною Wi-Fi чи ZigBee. [15]

Кожна мережа Z-Wave ідентифікується унікальним Network ID, а окремі пристрої — Node ID, що мінімізує ризик перехоплення чи керування чужими пристроями. [16]

Протокол підтримує передачу невеликих обсягів даних (наприклад, 9,6 кбіт/с, 40 кбіт/с або до ~100 кбіт/с) — що відповідає задачам автоматики, але не підходить для мультимедіа-трафіку. [16]

Ключові характеристики, переваги та обмеження

Переваги:

- Менша ймовірність перешкод на частотах ~868/908 МГц, що підвищує стабільність мережі. [15]
- Добра сумісність пристроїв під брендом Z-Wave (сертифікація Z-Wave Certified) — що спрощує інтеграцію. [17]
- AES-128 шифрування для забезпечення довіри до обміну даними. [18]

Обмеження:

- Максимальна кількість хопів (переадресацій) обмежена (наприклад, ~4 у типовій конфігурації). [19]

- Швидкість передачі та масштабованість мережі нижча, ніж у деяких конкурентів. [13]
- Деякі версії пристроїв раніше мали вразливості або недоліки у реалізації безпеки. [11]

Безпека та захист даних

Z-Wave містить низку механізмів захисту, серед яких:

- Використання алгоритму AES-128 для шифрування комунікацій між пристроями. [13]
- Впровадження фреймворку S2 (Security 2), який включає автентифікацію пристроїв (наприклад, за PIN-кодом або QR-кодом) і використання Elliptic Curve Diffie-Hellman (ECDH) для обміну ключами. [20]
- Застосування унікальних ідентифікаторів мережі та вузлів, що запобігає підміни мережі іншою. [16]

Попри це, дослідження показують, що реалізація безпеки на практиці може бути недостатньою: виявлені DoS-атаки на Z-Wave-мережі, коли зловмисник навіть із автомобіля на відстані майже 100 м зміг порушити роботу. [10]

Релевантність для архітектури системи «розумний дім»

У контексті побудови архітектури системи «розумний дім» Z-Wave є надійним вибором на рівні мережі/зв’язку: він забезпечує стабільну взаємодію сенсорів і керуючих пристроїв за межами основної Wi-Fi-системи, підвищує загальну надійність системи та дозволяє формувати скоріш ізольовану мережу розумного дому з високим рівнем приватності. Завдяки своїм характеристикам (mesh-топологія, низькі завади, сертифікація) Z-Wave може бути центральним елементом мережі домашньої автоматизації.

Wi-Fi

Wi-Fi — це технологія бездротового локального доступу, заснована на сімействі стандартів IEEE 802.11, яка дозволяє пристроям підключатися до мережі даних та взаємодіяти бездротово з хабами, серверами або інтернет-мережею. У контексті архітектури системи «розумний дім» вона виступає ключовим елементом мережевого рівня, забезпечуючи високошвидкісний

зв’язок для пристроїв із постійним живленням та виконує роль транспортної шини для передачі великих обсягів даних й інтерактивних сервісів [21].

Архітектура та принцип роботи

Wi-Fi дозволяє реалізовувати мережу за моделлю клієнт–точка доступу (STA–AP) або при підтримці режиму mesh/сітки (особливо в сучасних розширеннях стандарту). Стандарт охоплює фізичний рівень (PHY) та рівень керування доступом до середовища (MAC), у якому використовуються механізми CSMA/CA, адаптивні модуляції, широкі канали (до кількасот мегагерц) та численні підстандарти (802.11a/b/g/n/ac/ax/ad/ah/be тощо) [22]. У системі «розумний дім» Wi-Fi часто застосовується для камерами відеоспостереження, великопотокових сенсорів, медіа-пристроїв, мобільних інтерфейсів користувача, а також для підключення шлюзів чи контролерів до хмарних платформ.

Ключові характеристики, переваги та обмеження

Переваги:

- Висока швидкість передачі даних і пропускна здатність дозволяють обробляти відео, аудіо, потокові дані та великі обсяги інформації. [23]
- Широка поширеність і сумісність: більшість пристроїв уже мають Wi-Fi модулі, що спрощує впровадження. [21]
- Підтримка сучасних механізмів безпеки (WPA2, WPA3, шифрування AES) і багатьох каналів зв’язку. [24]

Обмеження:

- Високе енергоспоживання, що робить Wi-Fi менш придатним для пристроїв із батарейним живленням чи низьким енергоспоживанням. [23]
- Обмежена дальність в умовах складної середовища, можливість інтерференцій у переповнених діапазонах (наприклад, 2,4 ГГц) та падіння продуктивності при великій кількості підключених пристроїв. [24]
- Пристрої, значною мірою залежні від Wi-Fi, можуть стати “вузькими місцями” в архітектурі розумного дому, якщо мережа не має резервних каналів зв’язку чи автономної обробки.

Застосування у системі «розумний дім»

Wi-Fi у розумному домі часто використовується для:

- підключення IP-камер, відеоінтеркомів, потокового аудіо-відео;
- мобільних або веб-інтерфейсів керування, що вимагають достатньої пропускної здатності;
- з’єднання шлюзів чи контролерів із хмарними IoT-платформами — завдяки великій швидкості та доступу до інтернету;
- реалізації сценаріїв, які потребують швидкого двонаправленого зв’язку та інтерактивності (наприклад, відеодзвінки, голосові асистенти).

Водночас у архітектурі розумного дому Wi-Fi зазвичай не виступає як мережа для масових сенсорів із малими даними — тут краще підходять низькопотужні технології — через наведені обмеження. Це означає, що вибір Wi-Fi має бути обґрунтований архітектурно: він підходить як транспортний канал для “важких” пристроїв, тоді як сенсори можуть бути реалізовані через інші протоколи.

Релевантність для дослідження

Wi-Fi варто розглядати як важливий компонент мережевого рівня, що формує основу для підключення високопродуктивних пристроїв та інтеграції з хмарними сервісами. При описі архітектури слід чітко вказати, що Wi-Fi – це не універсальний вибір для всіх пристроїв: він недоцільний для масових рішень із низьким енергоспоживанням, але незамінний там, де потрібна швидкість, пропускна здатність або інтерактивність.

MQTT

MQTT — це легковаговий мережевий протокол обміну повідомленнями за моделлю publish-subscribe, спеціально розроблений для пристроїв з обмеженими ресурсами у мережах із малим пропускним здатністю чи високою затримкою. [25]

Протокол стандартизований організацією OASIS (версія 3.1.1/5.0) та використовується як один із фундаментальних компонентів IoT-інфраструктури. [26]

Архітектура та принцип роботи

У базовій архітектурі MQTT виділяються дві основні категорії: клієнти (Devices/Applications) та брокер (Broker). Клієнти публікують повідомлення на певні «теми» (topics), а інші клієнти підписуються на ці теми; брокер здійснює маршрутизацію повідомлень між авторами (publishers) та підписниками (subscribers), забезпечуючи слабку зв'язність між вузлами. [27]

Протокол передбачає три рівня якості обслуговування (QoS): 0 (at most once), 1 (at least once) та 2 (exactly once), що дозволяє налаштовувати компроміс між надійністю доставляння та ресурсозатратністю. [28]

Ключові характеристики та переваги

MQTT має дуже невелику накладну витрату (overhead) та малий розмір заголовку, що робить його придатним для пристроїв з обмеженим енергоспоживанням або нестабільним зв'язком. [29]

Завдяки моделі *publish-subscribe* та функціям, таким як «Last Will and Testament» (LWT) та збережені повідомлення (retained messages), MQTT підтримує гнучку і стійку взаємодію між пристроями та хмарою. [30]

Протокол добре масштабується — може обслуговувати мільйони пристроїв у розподіленій системі. [26]

MQTT ефективно працює навіть у мережах з поганим з'єднанням (наприклад, мобільні дані, проксі, NAT), знижуючи навантаження на канал. [29]

Обмеження та виклики

Однак є певні обмеження: оскільки MQTT зазвичай працює поверх TCP/IP, передача через високозатримані мережі чи мережі з великими втратами пакунків може бути менш ефективною. [31]

Крім того, без відповідної конфігурації безпеки (TLS/SSL, автентифікація) з'єднання MQTT можуть бути вразливими, оскільки сам протокол не обов'язково забезпечує шифрування чи ідентифікацію за замовчуванням. [32]

Застосування у системі «розумний дім»

У контексті архітектури системи «розумний дім», MQTT може відігравати роль транспортного механізму між сенсорами/актуаторами, локальними

контролерами і IoT-платформою. Завдяки своїй легкості та гнучкості, він ідеально підходить для передачі стану пристрою, команд керування та телеметрії, особливо коли використано модель edge/fog processing.

При проектуванні архітектури слід враховувати, що MQTT найефективніший для сценаріїв із великою кількістю пристроїв і частими повідомленнями невеликого обсягу — наприклад, датчики стану, керування освітленням, опаленням — тоді як для мультимедійного передавання з великою пропускною здатністю можуть бути потрібні інші рішення.

Релевантність для дослідження

Опис MQTT є важливим тому, що він ілюструє приклад комунікаційного протоколу, який дозволяє реалізувати взаємодію між різнорідними компонентами системи — сенсорами, шлюзами, хмарними сервісами — з мінімальними ресурсними витратами і високою масштабованістю. При виборі архітектурних патернів (наприклад, edge-обробка чи хмарна платформа) варто обґрунтувати використання MQTT як транспортного шару для передавання керуючих і телеметричних повідомлень.

1.4. Типові загрози та вразливості в системах Smart-Home

Впровадження концепції Smart-Home (Розумний Дім), заснованої на технологіях Інтернету речей (IoT), призвело до створення високоінтегрованих, але водночас складних та потенційно вразливих екосистем.

Безпека цих систем є критично важливою, оскільки компрометація пристроїв може мати прямі наслідки для фізичної безпеки, фінансового стану та приватності користувачів. Цей розділ присвячено систематичному аналізу основних загроз та вразливостей, які є типовими для середовища Smart-Home, згідно з академічними стандартами.

Загальні проблеми безпеки IoT

Основна проблема безпеки IoT полягає у його гетерогенності та обмеженості ресурсів пристроїв. На відміну від традиційних IT-систем, пристрої IoT (такі як розумні термостати, освітлення, замки) часто мають обмежені

обчислювальні потужності, пам’ять та енергоспоживання, що ускладнює повноцінну реалізацію складних механізмів криптографії, таких як асиметричне шифрування або швидкі оновлення програмного забезпечення [35].

Ключові загальні проблеми включають:

1. Складність автентифікації та авторизації: Багато пристроїв використовують слабкі або стандартні (заводські) паролі, які користувачі не змінюють. Деякі пристрої взагалі не мають належних механізмів автентифікації, що робить їх відкритими для несанкціонованого доступу.

2. Нерегулярні оновлення програмного забезпечення (Firmware): Багато виробників, особливо невеликих, випускають пристрої без належної підтримки безпеки. Це призводить до того, що пристрої залишаються вразливими до відомих експлойтів (вразливостей) [35].

3. Небезпечна хмарна інфраструктура та API: Більшість систем Smart-Home покладаються на хмарну інфраструктуру для віддаленого контролю. Вразливості в API (інтерфейсах прикладного програмування) хмарного сервісу або його конфігурації можуть призвести до витоку даних або несанкціонованого контролю над системою.

4. Відсутність уніфікованих стандартів: Велика кількість різноманітних протоколів зв'язку та виробників перешкоджає створенню єдиного, надійного захисного периметра для всього будинку.

Типові загрози безпеці

Безпека Smart-Home може бути скомпрометована низкою цілеспрямованих атак:

Таблиця 1.7

Загроза	**Сутність**	**Приклади реальних ризиків / Атак**	**Наслідки**
Несанкціонований доступ	Отримання контролю над пристроєм або системою без	Експлуатація заводських/стандартних паролів; використання	Повний контроль над системою (наприклад, відключення

	належної автентифікації.	вразливостей у програмному забезпеченні пристрою (наприклад, хакер розблоковує розумний замок)	сигналізації, відмикання дверей), доступ до конфіденційних даних.
Перехоплення даних	Прослуховування та фіксація нешифрованого або слабко зашифрованого мережевого трафіку.	Атака типу Man-in-the-Middle (MITM) на мережі Wi-Fi або BLE; підслуховування трафіку для отримання ключів ZigBee.	Втрата конфіденційності (отримання даних про розклад, звички, голосових записів); компрометація паролів.
Підміна пристроїв	Зловмисник видає себе за легітимний пристрій або хаб.	Спуфінг-атака (Address Spoofing) на протокол BLE; імітація контролера мережі ZigBee для отримання ключів	Порушення цілісності даних, віддалене виконання шкідливих команд, атака відтворення (Replay Attack).
Шкідливе ПЗ (Malware)	Встановлення зловмисного коду на пристрій для його викрадення або використання в	Інфікування IP-камер або роутерів для формування ботнету. Відомий приклад — ботнет Mirai	Пристрій стає частиною DDoS-атаки, крадіжка даних, постійне стеження.

	подальших атаках.		
DDoS (Distributed Denial of Service)	Перевантаження мережі або хмарного сервісу системи Smart-Home великою кількістю запитів.	Використання великої кількості скомпрометованих пристроїв IoT (ботнету) для атаки на хмарну інфраструктуру постачальника	Недоступність критичних функцій системи (наприклад, відключення відеоспостереження або блокування розумних замків).
Витік даних	Несанкціоноване розкриття чутливої інформації внаслідок вразливостей.	Вразливість у хмарному сховищі компанії-виробника; незашифроване логування конфіденційних даних (паролі, геолокація).	Втрата конфіденційності (схеми будинку, фінансові дані, приватні розмови), ідентифікаційна крадіжка.

Технічні вразливості протоколів

Комунікаційні протоколи, які є основою роботи Smart-Home, також мають специфічні технічні вразливості:

- **Wi-Fi (IEEE 802.11):** Незважаючи на використання сильних стандартів шифрування (WPA3), вразливості часто виникають на рівні імплементації. Типовою загрозою є атаки деавтентифікації (de-authentication attacks), що можуть бути використані для примусового відключення пристроїв або виконання MITM-атак [36]. Також поширеною проблемою є слабкі паролі до домашнього WLAN.
- **ZigBee (IEEE 802.15.4):** Використовує 128-бітне симетричне шифрування AES, але вразливий до проблем з управлінням ключами (Weak Key

Management). Якщо зловмисник отримує загальний мережевий ключ (Network Key) (наприклад, через прослуховування трафіку під час приєднання нового пристрою або зчитування його з пам'яті), він може розшифрувати весь трафік мережі та імітувати пристрої. Версія 3.0 намагається вирішити це за допомогою install code-based authentication [37].

- **Z-Wave:** Хоча новий рівень безпеки S2 Security значно посилив протокол, попередня версія S0 була вразлива. Крім того, були виявлені вразливості у процедурі приєднання пристрою до мережі, що дозволяли виконати MITM-атаку та скомпрометувати обмін симетричними ключами [38].
- **MQTT (Message Queuing Telemetry Transport):** Легковажний протокол обміну повідомленнями. Основні вразливості пов'язані з незахищеними брокерами. Якщо брокер MQTT доступний ззовні та не вимагає автентифікації або не використовує TLS/SSL шифрування, зловмисник може читати, публікувати або вводити в систему фальшиві команди, повністю контролюючи автоматизацію .
- **BLE (Bluetooth Low Energy):** Часто використовується для локального зв'язку, але може мати слабку або неправильну автентифікацію під час з'єднання. Це робить пристрої вразливими до атак спуфінгу адреси та MITM-атак, що дозволяє перехоплювати дані або навіть розблоковувати розумні замки, якщо автентифікація недостатньо надійна [39].

Соціальні та організаційні ризики - технічні проблеми часто є наслідком або посилюються нетехнічними факторами:

1. **Людський фактор (User Ignorance):** Користувачі є найслабшою ланкою. Багато хто не усвідомлює ризиків, не змінює стандартні паролі, надає пристроям надмірні дозволи або стає жертвою соціальної інженерії (Social Engineering), наприклад, фішингу, що веде до компрометації облікових записів [40].

2. **Політика оновлень:** Організаційний ризик пов'язаний із виробниками, які не надають регулярних оновлень (Patching) або швидко припиняють підтримку старих моделей. Це створює "зомбі-пристрої", які назавжди

залишаються вразливими до виявлених пізніше загроз. Навіть коли оновлення доступні, користувачі часто ігнорують їх встановлення.

3. **Паролі:** Проблема слабких, простих або стандартних (Default Credentials) паролів є критичною. Оскільки багато пристроїв IoT мають обмежений інтерфейс для введення складних паролів, користувачі схильні обирати найпростіші комбінації, що робить системи вразливими до атак за словником.

Потенційні наслідки: Компрометація системи Smart-Home може мати серйозні та багатогранні наслідки:

1. **Втрата конфіденційності (Privacy Loss):** Пристрої IoT збирають величезну кількість приватної інформації (графік сну, використання електроенергії, голосові команди, відеопотік). Компрометація може призвести до несанкціонованого розкриття цієї інформації, що дозволяє зловмисникам створювати детальні профілі поведінки власників або використовувати дані для шантажу [34].

2. **Контроль над системою:** Це найпряміший наслідок. Зловмисник може отримати повний контроль над системою Smart-Home, що дозволяє відчиняти двері (розумні замки), відключати системи безпеки (сигналізацію, камери) або управляти побутовою технікою (наприклад, увімкнути плиту чи обігрівач) [34]. Це створює пряму загрозу фізичній безпеці власників.

3. **Матеріальні збитки:** Прямі фінансові втрати можуть виникнути внаслідок:

- Крадіжки через відключення систем безпеки.
- Пошкодження майна внаслідок несанкціонованого керування приладами (пожежа від розумної плити).
- Фінансової крадіжки через скомпрометовані облікові записи, пов'язані з платіжними системами.

Підрив довіри до технологій: Масштабні інциденти безпеки, як-от використання мільйонів IoT-пристроїв у DDoS-атаках (ботнети), підривають довіру споживачів до технологій Smart-Home та Інтернету речей у цілому. Це

уповільнює впровадження інновацій та може призвести до більш суворого державного регулювання галузі [33].

Висновки

Проведений аналіз теоретичних і нормативних засад побудови систем Smart-Home та мереж з технологією IoT показав, що такі рішення є складними багаторівневими кіберфізичними системами з розподіленою обробкою даних, гетерогенним обладнанням та активним використанням бездротових протоколів. Встановлено, що саме поєднання різнорідних пристроїв, обмежених обчислювальних ресурсів і спрощених механізмів захисту формує специфічний профіль ризиків, відмінний від класичних корпоративних мереж. Окремо підкреслено, що прагнення здешевити та спростити IoT-пристрої часто призводить до слабкого захисту каналів зв’язку, відсутності регулярних оновлень і використання уразливих облікових даних.

Проаналізовано основні класи загроз для користувачів Smart-Home: несанкціонований віддалений доступ, перехоплення й модифікацію керуючих команд, підміну вузлів, блокування сервісів та витік персональних даних. Показано, що значна частина атак реалізується через недосконалість механізмів автентифікації й авторизації, відсутність багатофакторного контролю доступу та недостатній моніторинг подій безпеки, що додатково загострюється низьким рівнем обізнаності кінцевих користувачів.

Узагальнення наукових джерел дозволило зробити висновок, що традиційні підходи захисту, орієнтовані переважно на статичні облікові дані, є недостатніми для умов сучасних Smart-Home. Захист передавання інформації в IoT-мережах потребує комплексного підходу з акцентом на удосконалені методи автентифікації та управління доступом, здатні враховувати поведінковий контекст і особливості ресурсно-обмежених пристроїв. Це обґрунтовує доцільність подальшого дослідження й розроблення нових методів доступу користувачів у мережах з технологією IoT, що є предметом наступних розділів магістерської роботи.

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ МЕТОДІВ ЗАХИСТУ ТА АВТЕНТИФІКАЦІЇ КОРИСТУВАЧІВ

2.1. Методи автентифікації користувачів у Smart-Home системах

Сучасні платформи «розумного дому» (Smart Home) являють собою складні багаторівневі кіберфізичні комплекси, розроблені для автоматизації побуту, оптимізації енергоспоживання та гарантування фізичної безпеки житла. Ключовим елементом захисту таких екосистем є процедура автентифікації — процес верифікації особи користувача, що унеможливлює доступ неавторизованих суб'єктів до керування мережевою інфраструктурою та підключеними пристроями [41].

У сфері IoT (Internet of Things) виділяють три основні моделі автентифікації: однофакторну (SFA), двофакторну (2FA) та багатофакторну (MFA). Вибір конкретного методу залежить від балансу між зручністю експлуатації та необхідним рівнем кіберзахисту.

Однофакторна автентифікація: принцип дії та сфера застосування

Однофакторна автентифікація (Single-Factor Authentication, SFA) залишається найбільш розповсюдженим та базовим методом підтвердження особи. Її механізм спирається на використання єдиного фактора верифікації, найчастіше категорії «те, що користувач знає»: пароля, PIN-коду, графічного ключа або відповіді на контрольне запитання [42].

В архітектурі Smart Home цей метод традиційно застосовується для:

- авторизації у мобільних додатках керування;
- доступу до веб-інтерфейсів хмарних сервісів;
- первинного налаштування обладнання через локальні шлюзи;
- адміністрування локальних контролерів.

Головною перевагою SFA є простота інтеграції та мінімальні вимоги до апаратних ресурсів. Це критично важливо для бюджетних IoT-пристроїв (смарт-

ламп, розеток, найпростіших датчиків), які часто мають обмежену обчислювальну потужність [41].

Вразливості та ризики

Попри поширеність, однофакторна модель характеризується низьким рівнем надійності. Компрометація єдиного пароля надає зловмиснику повний контроль над системою. До основних векторів атак відносять:

Brute-force атаки — автоматизований перебір паролів.

Соціальну інженерію (Фішинг) — виманювання облікових даних через підроблені ресурси.

Keylogging — перехоплення введення клавіатури шкідливим ПЗ.

Replay-атаки — перехоплення та повторне використання пакетів аутентифікації [43].

Окремою проблемою є людський фактор. Згідно з дослідженнями в рамках проекту OWASP, близько 70% IoT-пристроїв експлуатуються зі стандартними заводськими паролями (типу «admin» або «1234»), що робить їх легкою здобиччю для ботнетів [44]. Крім того, класична SFA є «сліпою» до контексту: вона не аналізує геолокацію, ID пристрою чи час входу, пропускаючи підозрілі з’єднання, якщо пароль вірний [45].

Шляхи підвищення захищеності

Якщо використання SFA є вимушеним, рівень безпеки необхідно посилювати додатковими технічними заходами:

- Впровадження криптографічних протоколів (TLS/SSL) для захисту каналу передачі даних.
- Застосування політик складності паролів (вимоги до довжини, регістру та спецсимволів).
- Механізми блокування облікового запису після серії невдалих спроб входу (lockout).
- Використання CAPTCHA для протидії автоматизованим атакам [43].

Однофакторна автентифікація може вважатися прийнятною лише для допоміжних, некритичних підсистем «розумного дому». Для компонентів, що

відповідають за фізичну безпеку (електронні замки, системи відеоспостереження, охоронні сигналізації), використання виключно SFA є неприпустимим ризиком. Такі системи вимагають обов'язкового впровадження двофакторних або багатофакторних механізмів захисту [45].

Двофакторна та багатофакторна автентифікація як механізми посиленого захисту Smart-Home систем

Зростання кількості кіберзагроз та вразливість однофакторних методів захисту зумовили необхідність переходу до більш надійних моделей перевірки користувача. У сучасних системах «розумного дому» стандартом безпеки стають протоколи, що вимагають підтвердження особи за допомогою двох або більше незалежних категорій доказів (факторів).

Концепція та реалізація двофакторної автентифікації (2FA)

Двофакторна автентифікація (Two-Factor Authentication, 2FA) — це метод контролю доступу, який вимагає від користувача надання двох різних типів ідентифікаційних даних. Згідно зі стандартами NIST SP 800-63B, надійність такої автентифікації базується на використанні комбінації двох із трьох можливих категорій факторів [46]:

1. **Фактор знання:** Пароль, PIN-код або графічний ключ.
2. **Фактор володіння:** Фізичний токен, смарт-карта, мобільний телефон із SIM-картою або програмний автентифікатор (Soft Token).
3. **Фактор властивості:** Біометричні дані (відбиток пальця, голос, сканування обличчя).

У контексті Smart-Home систем найпоширенішою реалізацією 2FA є комбінація «пароль + мобільний пристрій».

- **SMS-верифікація:** Надсилання одноразового пароля (OTP) через GSM-мережу. Хоча цей метод є популярним, він вважається вразливим до атак типу SIM-swapping (підміна SIM-карти) та перехоплення через вразливості протоколу SS7 [47].
- **TOTP (Time-based One-Time Password):** Генерація тимчасових кодів за допомогою алгоритму HMAC (наприклад, Google Authenticator). Цей метод не

залежить від стільникової мережі та вважається більш захищеним, оскільки секретний ключ зберігається локально на пристрої користувача.

- **Push-повідомлення:** Підтвердження входу через захищений канал у мобільному додатку екосистеми (Apple HomeKit, Google Home). Цей метод забезпечує кращий користувацький досвід (UX), але піддається атакам «втоми від сповіщень» (MFA Fatigue), коли зловмисник надсилає безліч запитів, сподіваючись на помилкове підтвердження користувачем.

Багатофакторна автентифікація (MFA) та адаптивні механізми

Багатофакторна автентифікація (Multi-Factor Authentication, MFA) розширює концепцію 2FA, використовуючи три або більше факторів, або ж додаючи контекстний аналіз. Для критично важливих елементів розумного дому (наприклад, смарт-замків або систем відеоспостереження) MFA є обов’язковою вимогою для мінімізації ризиків несанкціонованого фізичного доступу.

Окрім класичних факторів, сучасні MFA-системи в IoT активно інтегрують:

1. **Біометричну ідентифікацію:** Використання вбудованих сенсорів смартфонів або самих IoT-пристроїв. Наприклад, розумні замки з ємнісними сканерами відбитків пальців або системи розпізнавання обличчя через камери біля вхідних дверей. Біометрія забезпечує високий рівень прив'язки до особистості, проте створює ризики конфіденційності у разі витоку шаблонів біометричних даних [48].

2. **Контекстну (адаптивну) автентифікацію:** Система аналізує метадані сеансу входу:

- **Геолокація:** Доступ дозволяється лише якщо GPS-координати смартфона користувача збігаються з локацією розумного дому (Geofencing).
- **Поведінковий аналіз:** Моніторинг типового часу активності, швидкості введення символів або звичних сценаріїв використання пристроїв.
- **Мережевий відбиток:** Перевірка IP-адреси та MAC-адреси пристрою, з якого здійснюється запит.

Якщо контекстні дані викликають підозру (наприклад, спроба відключення сигналізації з іншої країни в нетиповий час), система динамічно вимагає додатковий фактор підтвердження (step-up authentication) [49].

Переваги:

- Ешелонований захист: Компрометація одного фактора (наприклад, викрадення пароля) не призводить до злому системи.
- Захист від автоматизованих атак: Боти не можуть пройти перевірку фактором володіння або біометрією.

Проблеми впровадження:

- Зниження зручності (Usability): Необхідність постійного підтвердження дій може дратувати користувача, що призводить до спроб відключення захисту.
- Залежність від пристроїв: Втрата смартфона або розряджений акумулятор можуть заблокувати доступ власника до власного житла.
- Інтероперабельність: Відсутність єдиних стандартів автентифікації між пристроями різних виробників (наприклад, ZigBee, Z-Wave та Wi-Fi пристрої в одній мережі) ускладнює налаштування централізованої MFA [50].

Біометричні методи автентифікації у Smart-Home системах

Біометрична автентифікація базується на вимірюванні та аналізі унікальних фізіологічних або поведінкових характеристик людини. У контексті систем «розумного дому» цей підхід реалізує концепцію фактора «хто ви є» (something you are), що забезпечує невідторжність ідентифікатора від користувача: на відміну від паролів чи токенів, біометричні дані неможливо забути, загубити або передати третім особам [51].

За природою аналізованих даних біометричні методи в IoT поділяють на два класи: **статистичні (фізіологічні)** та **динамічні (поведінкові)**.

Фізіологічні методи ідентифікації

Ця група методів базується на статичних анатомічних характеристиках людини і є найбільш поширеною в сучасних комерційних Smart-Home рішеннях.

1. Дактилоскопія (Сканування відбитків пальців): Найбільш зріла технологія, що інтегрується у смарт-замки (smart locks) та панелі доступу. Сучасні ємнісні сенсори створюють цифровий шаблон на основі мінуцій (унікальних точок розгалуження папілярних ліній).

- Переваги: Висока швидкість обробки, низька вартість сенсорів, компактність.
- Недоліки: Проблеми розпізнавання при забрудненні пальців або порізах; вразливість до створення муляжів (латентних відбитків) у дешевих сканерах без функції Liveness Detection (перевірки живої тканини) [52].

2. Розпізнавання обличчя (Facial Recognition): Використовується у розумних відеодзвінках (doorbells) та камерах спостереження. Технологія варіюється від простого 2D-аналізу геометрії обличчя до побудови 3D-мапи за допомогою інфрачервоних проекторів (аналог Face ID).

- Особливості: Дозволяє реалізувати сценарії «вільні руки» (hands-free entry), автоматично відкриваючи двері при наближенні власника.
- Ризики: Залежність від освітлення та вразливість до Presentation Attacks (використання фотографій або відеозаписів власника) у системах без аналізу глибини зображення.

3. Голосова автентифікація (Voice Recognition): Ключовий метод для голосових асистентів (Google Assistant, Amazon Alexa, Apple Siri). Система аналізує спектрограму голосу, інтонацію та частотні характеристики для створення «голосового відбитка».

- Застосування: Персоналізація відповідей та обмеження доступу до критичних функцій (наприклад, голосове зняття з сигналізації лише підтвердженим голосом власника) [53].

Поведінкова біометрія (Behavioral Biometrics)

Це новий напрям, що набуває популярності в адаптивних системах безпеки. Він передбачає безперервну (continuous) автентифікацію без активної участі користувача.

1. **Аналіз ходи та присутності:** Використання Wi-Fi Sensing (аналіз змін CSI — Channel State Information) або камер для ідентифікації людини за патерном її руху. Система може розрізняти членів родини та виявляти зловмисників навіть без візуального контакту [54].

2. **Динаміка взаємодії з інтерфейсом:** Аналіз швидкості набору тексту, тиску на екран смартфона та траєкторії свайпів у мобільному додатку керування будинком.

Ефективність та виклики безпеки

Ефективність біометричних систем оцінюється двома ключовими метриками:

- **FAR (False Acceptance Rate):** Імовірність помилкового допуску чужої особи.
- **FRR (False Rejection Rate):** Імовірність помилкової відмови легітимному користувачу.

Для систем фізичної безпеки (замки) критично важливим є мінімізація FAR, тоді як для комфорту користувача важливий низький FRR.

Проблеми приватності: На відміну від пароля, скомпрометований біометричний шаблон неможливо змінити. Тому критичним питанням архітектури Smart-Home є місце зберігання даних. Системи, що обробляють біометрію локально на пристрої (Edge Computing), вважаються більш безпечними, ніж ті, що передають сирі дані або хеші у хмару [55].

Згідно із законодавством (наприклад, GDPR в ЄС), біометричні дані відносяться до чутливої інформації, що накладає на виробників Smart-Home суворі вимоги щодо шифрування каналів зв'язку та захищеного зберігання шаблонів (наприклад, у TrustZone процесора).

Контекстна (адаптивна) автентифікація в архітектурі Smart-Home

Контекстна автентифікація (Context-Aware Authentication), яку також називають ризик-орієнтованою (Risk-Based Authentication, RBA), являє собою динамічний метод перевірки легітимності користувача, що базується на аналізі сукупності непрямих факторів та умов, у яких відбувається запит на доступ.

На відміну від традиційних методів, які дають однозначну відповідь «так/ні» на основі надання пароля чи біометрії, контекстна система оперує поняттям **«рівень довіри» (trust score)**. Рішення про надання доступу приймається на основі обчислення сукупного рейтингу ризику поточної сесії [56].

Ключові вектори аналізу контексту

У середовищі «розумного дому» система збирає та аналізує наступні категорії метаданих:

1. **Геолокація та Geofencing:** Система перевіряє фізичне розташування користувача за допомогою GPS-координат смартфона, даних стільникових веж або наявності пристрою в радіусі дії домашньої Wi-Fi/Bluetooth мережі.

- Сценарій: Якщо смарт-замок отримує команду «відкрити» з IP-адреси, що географічно знаходиться в іншій країні, а телефон власника в цей час підключений до домашнього роутера, запит блокується як аномальний [57].

2. **Часові патерни (Time-based constraints):** Аналіз типового часу активності користувача.

- Сценарій: Користувач зазвичай вимикає сигналізацію між 07:00 та 08:00 ранку. Спроба відключення о 03:00 ночі вважатиметься високоризиковою і вимагатиме додаткового підтвердження.

3. **Пристрій та мережеве оточення (Device Fingerprinting):** Створення цифрового відбитка пристрою, з якого здійснюється керування. Враховуються: MAC-адреса, модель пристрою, версія ОС, браузер, а також репутація IP-адреси.

- Сценарій: Вхід із нового, раніше невідомого пристрою автоматично знижує рівень довіри.

4. **Поведінкова аналітика:** Взаємодія користувача з інтерфейсом системи (швидкість натискання кнопок, навігація в меню). Різка зміна патерну поведінки може свідчити про те, що пристроєм заволодів зловмисник або дія виконується під примусом.

Алгоритм роботи RBA-системи (Risk Engine)

Функціонування контекстної автентифікації базується на роботі механізму оцінки ризиків (Risk Engine), який діє за наступним алгоритмом:

1. **Збір даних:** При ініціації сесії система зчитує контекстні атрибути.

2. **Скоринг (Scoring):** Кожному атрибуту присвоюється вагова категорія. Наприклад, збіг геолокації додає +40 балів довіри, відомий пристрій +30 балів, правильний час +10 балів.

3. **Прийняття рішення:**

- Висока довіра (Trust Score > Порогу X): Доступ надається автоматично (Frictionless access). Користувач навіть не помічає процесу перевірки.
- Середня довіра / Підозра: Активується **Step-Up Authentication**. Система запитує додатковий фактор (наприклад, PIN-код або сканування пальця) для підтвердження.
- Низька довіра / Аномалія: Доступ блокується, власнику надсилається сповіщення про спробу злому [58].

Переваги та перспективи у Smart-Home

Інтеграція контекстної автентифікації вирішує головну проблему сучасних систем безпеки — конфлікт між захищеністю та зручністю (Security vs Usability).

- **Покращення User Experience (UX):** Власнику не потрібно щоразу вводити пароль або прикладати палець, перебуваючи вдома у безпечному периметрі. Система «розуміє» контекст і не створює зайвих перешкод.
- **Захист від крадіжки облікових даних:** Навіть якщо зловмисник викрав пароль, він не зможе увійти в систему, оскільки його контекст (пристрій, локація) не співпаде з профілем власника.
- **Адаптивність:** Система навчається з часом, коригуючи профілі поведінки під зміни у звичках користувача [59].

Однак реалізація таких систем вимагає значних обчислювальних ресурсів для обробки великих даних (Big Data) у реальному часі та надійних алгоритмів машинного навчання (Machine Learning) для мінімізації помилкових спрацьовувань (False Positives), коли система помилково блокує легітимного користувача [60].

Поведінкова автентифікація: методи безперервного контролю доступу

Поведінкова автентифікація (Behavioral Authentication) — це підвид біометричних технологій, що базується на аналізі унікальних патернів підсвідомих дій користувача при взаємодії з пристроями введення або навколишнім середовищем. Цей підхід реалізує фактор «що ви робите» (something you do) і, на відміну від статичної біометрії (відбиток пальця, обличчя), дозволяє перевіряти легітимність користувача в динаміці, без переривання його роботи [61].

У системах Smart-Home поведінкова біометрія відіграє критичну роль у виявленні ситуацій, коли авторизованим пристроєм (наприклад, смартфоном чи планшетом керування) заволоділа стороння особа.

Основні модальності поведінкового аналізу

У контексті екосистеми «розумного дому» виділяють три основні групи поведінкових характеристик:

1. **Динаміка клавіатурного почерку (Keystroke Dynamics):** Аналіз ритму набору паролів або тексту на панелі керування. Система вимірює мікросекундні інтервали між натисканнями (flight time) та час утримання клавіш (dwell time).

- Застосування: Захист панелей адміністрування та введення PIN-кодів на розумних замках. Дослідження показують, що ритм набору є унікальним для кожної людини і важко піддається імітації [62].

2. **Сенсорна взаємодія (Touch & Mouse Dynamics):** Аналіз способу використання сенсорних екранів мобільних додатків Smart-Home. Враховуються:

- Траєкторія та швидкість свайпів (жестів прокручування).
- Сила натискання (площа контакту пальця з екраном).
- Кут нахилу смартфона (за даними гіроскопа) під час взаємодії.
- *Ефективність:* Дозволяє з високою ймовірністю відрізнити власника від зловмисника навіть при успішному введенні пароля.

3. **Кінезіологічні характеристики (Gait & Motion Analysis):** Ідентифікація мешканців за особливостями їхньої ходи та рухів у просторі. У середовищі Smart-Home це реалізується двома шляхами:

- **Носимі пристрої (Wearables):** Аналіз даних акселерометра смарт-годинника або браслета.
- **Безконтактні сенсори:** Використання камер відеоспостереження або технології *Wi-Fi Sensing* (аналіз викривлення радіосигналу при проходженні людини), що дозволяє ідентифікувати особу без необхідності носіння гаджетів [63].

Концепція безперервної автентифікації (Continuous Authentication)

Традиційна автентифікація перевіряє користувача лише в момент входу (Login). Головний недолік цього підходу — вразливість до атак типу *Session Hijacking* (перехоплення сесії), коли зловмисник отримує доступ до вже розблокованого пристрою.

Поведінкова автентифікація вирішує цю проблему шляхом постійного моніторингу. Система обчислює «поточний рейтинг довіри» (Trust Score) у реальному часі. Якщо поведінка користувача (наприклад, різкі рухи мишею, нетиповий скролінг, зміна ходи) починає відрізнятися від еталонного профілю, рейтинг падає. При досягненні критичного порогу система автоматично блокує доступ і вимагає повторної активної автентифікації (Re-authentication) [64].

Переваги:

- **Прозорість (Transparency):** Процес перевірки відбувається у фоновому режимі, не відволікаючи користувача.
- **Стійкість до крадіжок:** Поведінкові патерни (наприклад, моторику рук) неможливо вкрасти, як пароль, або скопіювати, як відбиток пальця.

Виклики:

- **Проблема «холодного старту»:** Системі потрібен час для накопичення даних та навчання нейромережі індивідуальним особливостям користувача.

- **Варіативність поведінки:** Втома, стрес, травми або зміна пристрою можуть змінити поведінковий патерн власника, призводячи до помилкових відмов у доступі (False Rejection) [65].
- **Обчислювальне навантаження:** Постійний аналіз потокових даних потребує використання ефективних алгоритмів машинного навчання (ML), що може бути ресурсоємним для локальних контролерів розумного дому.

2.2. Аналіз ефективності існуючих підходів

Ефективність методів автентифікації у системах «розумного дому» визначається здатністю забезпечити належний рівень безпеки при збереженні зручності користувача, мінімізації затримок у доступі та сумісності з обмеженими ресурсами пристроїв IoT. У цьому підрозділі розглядаються критерії оцінювання ефективності, порівнюються сучасні методи та визначаються їхні сильні та слабкі сторони у контексті Smart-Home архітектур.

Критерії оцінювання ефективності методів автентифікації

Для оцінки ефективності існуючих підходів до автентифікації зазвичай використовуються такі показники:

- Безпека — здатність протидіяти атакам, таким як підбір паролів, перехоплення даних, підміна особи або атаки типу "людина посередині" (Man-in-the-Middle).
- Зручність використання (Usability) — простота виконання автентифікації з точки зору кінцевого користувача, частота взаємодії з інтерфейсом системи, потреба у додаткових пристроях або програмному забезпеченні.
- Продуктивність — швидкість перевірки даних та вплив на затримку при підключенні до Smart-Home пристроїв.
- Масштабованість і сумісність — можливість інтеграції з різними IoT-пристроями, хмарними платформами та стандартами зв’язку.
- Стійкість до людського фактора — здатність методу мінімізувати ризики, пов’язані з помилками користувача або соціальною інженерією.

Порівняння традиційних та сучасних методів

Однофакторна автентифікація, заснована на паролях або PIN-кодах, має найнижчу вартість реалізації та простоту використання, але характеризується високим ризиком компрометації даних. Дослідження Symantec (2023) показує, що понад 80% інцидентів витоку облікових даних у побутових IoT-системах спричинені слабкими або повторно використаними паролями [1].

Двофакторна автентифікація (2FA) поєднує знання користувача (пароль) із додатковим фактором, таким як одноразовий код або апаратний токен (наприклад, Google Authenticator, YubiKey). Вона значно підвищує рівень захисту від несанкціонованого доступу, особливо при використанні протоколів TOTP або HOTP, проте створює додатковий рівень складності для користувача та збільшує час доступу [2].

Біометричні методи автентифікації, зокрема розпізнавання відбитків пальців, обличчя або голосу, забезпечують високий рівень безпеки завдяки унікальності біометричних характеристик. У дослідженні IEEE Access (2024) зазначено, що поєднання біометрії та криптографічних протоколів (наприклад, FIDO2 або WebAuthn) дозволяє знизити ризик фішингу майже на 95% у порівнянні з традиційними методами [3]. Проте ці методи залежать від якості сенсорів і можуть бути вразливими до фізичних атак або підробок (наприклад, тривимірних моделей обличчя).

Контекстна та поведінкова автентифікація є сучасними підходами, що враховують поведінкові патерни користувача (швидкість набору тексту, хода, звички керування мобільним додатком) або контекст використання (геолокація, час доби, тип мережі). Ці методи дозволяють забезпечити постійну автентифікацію у фоновому режимі без прямої участі користувача, зберігаючи високий рівень безпеки при мінімальній втраті зручності [4].

Таблиця 2.1

Метод автентифікації	**Безпека**	**Зручність**	**Витрати**	**Сумісність з IoT**
Однофакторна (пароль)	Низька	Висока	Низькі	Висока
Двофакторна (2FA)	Висока	Середня	Середні	Висока
Біометрична	Висока	Висока	Високі	Середня
Контекстна/поведінкова	Висока	Дуже висока	Середні	Висока

Аналіз показує, що найбільш збалансованими для Smart-Home систем є мультифакторні підходи, які поєднують переваги різних методів. Наприклад, інтеграція біометрії з поведінковими факторами забезпечує безперервну автентифікацію користувача без зниження зручності використання.

Ефективність системи автентифікації у Smart-Home залежить від комплексного підходу, який враховує як технічні параметри, так і людський фактор. Традиційні паролі поступово втрачають актуальність через низький рівень захисту, тоді як багатофакторні та контекстно-орієнтовані системи демонструють найкраще співвідношення безпеки, гнучкості та зручності. Подальший розвиток у цій сфері передбачає інтеграцію біометричних технологій із розподіленими обчисленнями (edge/fog) та блокчейн-підходами для децентралізованого управління ідентичністю користувачів.

2.3. Визначення недоліків та постановка задачі вдосконалення

Попри активний розвиток технологій і численні спроби підвищити безпеку систем «розумного дому», існуючі підходи до автентифікації користувачів усе ще мають низку суттєвих недоліків. Більшість з них не враховують поведінкові та контекстні фактори користувача, що робить систему вразливою до сучасних кібератак і компрометацій облікових записів.

Основні недоліки існуючих підходів

1. **Відсутність адаптивності до контексту використання.**

Традиційні системи автентифікації базуються на перевірці одного або двох факторів (наприклад, пароля та одноразового коду), але не враховують контекст поведінки користувача. Якщо зловмисник отримує пароль, система не здатна виявити, що спроба входу відбувається у нетиповий час, з іншої країни або з нового пристрою. Це створює серйозну загрозу безпеці, особливо для Smart-Home систем, які мають постійний доступ до персональних даних користувача [66].

2. **Слабка реакція на поведінкові відхилення.**

У більшості рішень процес автентифікації завершується після перевірки облікових даних. Подальші дії користувача в системі не контролюються, тому навіть при успішному вході зловмисник може непомітно змінювати налаштування або отримувати конфіденційну інформацію. Система не має механізму для виявлення аномальної активності під час сеансу [67].

3. **Компроміс між безпекою та зручністю.**

Запровадження багатофакторної автентифікації підвищує безпеку, проте створює додаткові незручності для користувача, що часто призводить до відмови від її використання. Для Smart-Home, де взаємодія має бути швидкою та інтуїтивною (наприклад, голосові команди або автоматичний вхід через мобільний додаток), надмірна кількість перевірок є непрактичною.

4. **Обмежені обчислювальні ресурси IoT-пристроїв.**

Значна частина Smart-Home пристроїв (датчики, контролери, розумні розетки) не мають достатньої потужності для виконання складних криптографічних операцій або алгоритмів машинного навчання. Це обмежує можливість реалізації адаптивних або поведінкових систем безпеки без використання серверної підтримки [68].

Постановка задачі вдосконалення

З огляду на виявлені проблеми, доцільно розробити вдосконалений метод автентифікації користувачів у Smart-Home системах, який забезпечить високий рівень безпеки без зниження зручності використання.

Суть запропонованого рішення:

Додати поведінкову автентифікацію (Behavioural Anomaly Detection, BAD) як додатковий рівень перевірки на стороні серверу. Цей механізм не замінює основну автентифікацію (пароль, біометрія тощо), а доповнює її аналізом поведінки користувача після входу або під час авторизації.

Механізм роботи запропонованого підходу

1. **Базова автентифікація.**

Користувач проходить стандартну перевірку — вводить пароль, підтверджує особу через 2FA або біометричний метод. Якщо базова автентифікація успішна, користувач отримує попередній доступ до системи.

2. **Збір поведінкових даних.**

Після входу сервер автоматично збирає анонімізовані поведінкові характеристики користувача:

- час доби, коли зазвичай виконується вхід;
- місце розташування та IP-адресу;
- тип пристрою (смартфон, комп’ютер, планшет);
- частоту запитів до системи;
- типи дій у додатку (вмикання освітлення, керування кліматом, зміна режимів безпеки).

3. **Побудова поведінкового профілю.**

Система формує **поведінковий профіль користувача** на основі попередніх сесій. Профіль оновлюється динамічно, враховуючи зміни у звичках (наприклад, новий пристрій чи зміну часу використання).

4. **Оцінка ризику під час нового входу.**

Коли користувач проходить автентифікацію, сервер порівнює поточну поведінку із типовим профілем і розраховує **поведінковий ризик (скор)**.

1) Якщо поведінка **нормальна** — система надає доступ без додаткових дій.

2) Якщо поведінка **аномальна** (наприклад, вхід з іншої країни або у нетиповий час) — система діє згідно з політикою:

- **Жорстка політика:** доступ надається лише якщо поведінка відповідає нормі;
- **Адаптивна політика:** при виявленні ризику система запитує додатковий фактор (наприклад, одноразовий код, біометричне підтвердження або push-сповіщення).

Переваги запропонованого підходу

1. **Підвищення безпеки без участі користувача.**

На відміну від традиційних методів, поведінковий аналіз не потребує жодних дій з боку користувача. Усі процеси відбуваються автоматично на сервері, що підвищує рівень зручності.

2. **Рання детекція компрометації облікового запису.**

Якщо зловмисник отримує пароль, система розпізнає підозрілу активність за непрямими ознаками (географія, тип пристрою, шаблон дій) і може блокувати доступ або вимагати додаткову перевірку.

3. **Адаптивність і масштабованість.**

Поведінкова автентифікація може бути інтегрована у вже існуючі Smart-Home платформи без зміни архітектури пристроїв. Усі обчислення виконуються на серверному рівні або у хмарі.

4. **Зниження ризику соціальної інженерії.**

Оскільки поведінкові характеристики не можна передати або вкрасти, навіть якщо пароль потрапив до сторонніх осіб, система має можливість виявити спробу несанкціонованого доступу.

5. **Покращення користувацького досвіду.**

Поведінкова автентифікація дозволяє залишити процес входу максимально простим, не змушуючи користувача щоразу проходити додаткові перевірки.

Висновки

Проведений аналіз існуючих методів захисту та автентифікації користувачів у Smart-Home системах показав, що на практиці застосовується широкий спектр підходів: від однофакторної автентифікації на основі пароля або

PIN-коду до багатофакторних схем із використанням токенів, мобільних пристроїв, біометрії та елементів контекстної перевірки (місце, час, тип пристрою тощо). Разом із тим більшість таких рішень спочатку розроблялися для класичних інформаційних систем і лише адаптуються до середовища IoT, що обмежує їхню ефективність у розподілених Smart-Home архітектурах з ресурсно-обмеженими пристроями.

Порівняльний аналіз ефективності наявних підходів засвідчив наявність типового компромісу між рівнем безпеки та зручністю користувача. Парольні та прості токен-орієнтовані схеми є відносно зручними, але вразливими до підбору, фішингу та крадіжки облікових даних. Біометричні та багатофакторні рішення підвищують рівень захищеності, проте потребують додаткових апаратних ресурсів, ускладнюють процес автентифікації й не завжди коректно функціонують у багатокористувацьких домашніх сценаріях. Поведінкові та контекстно-орієнтовані методи демонструють перспективу з точки зору безперервної автентифікації та виявлення аномалій, але здебільшого залишаються на стадії досліджень, не мають усталених моделей для Smart-Home і недостатньо враховують специфіку трафіку IoT-пристроїв.

Узагальнення виявлених недоліків дозволило сформулювати науково-практичну задачу вдосконалення методів автентифікації користувачів у мережах з технологією IoT: необхідно розробити підхід, який забезпечує підвищений рівень захисту від несанкціонованого доступу за рахунок урахування поведінкових ознак і контексту взаємодії користувача з Smart-Home, при цьому залишається сумісним із ресурсними обмеженнями IoT-інфраструктури та не погіршує зручність експлуатації системи. Додатковою вимогою є можливість інтеграції з механізмами забезпечення цілісності та надійного журналювання подій безпеки. Усе це обґрунтовує доцільність розробки вдосконаленого методу доступу, який пропонується та досліджується в подальших розділах роботи.

РОЗДІЛ 3
ВДОСКОНАЛЕННННЯ МЕТОДУ ДОСТУПУ КОРИСТУВАЧІВ У СИСТЕМІ SMART-HOME

3.1. Аналіз недоліків існуючих методів автентифікації користувачів у системах Smart Home

Сучасні системи типу Smart Home (розумний дім) є складними інтелектуальними середовищами, що поєднують велику кількість пристроїв Інтернету речей (IoT), серверів управління, мобільних клієнтів та хмарних сервісів.

У таких системах питання ідентифікації та автентифікації користувачів є критично важливим, оскільки від правильності перевірки особи залежить цілісність, конфіденційність і доступність усієї інфраструктури розумного дому.

Проблематика класичних підходів

У більшості сучасних Smart Home систем автентифікація користувача базується на традиційних методах:

1. Парольна автентифікація - перевірка логіну та паролю, що зберігаються на сервері в хешованому вигляді.
2. Токенна система доступу - після успішного входу користувачу видається токен (наприклад, JSON Web Token, JWT), який дозволяє виконувати команди без повторної авторизації.
3. Біометрична автентифікація - використання відбитка пальця, розпізнавання обличчя чи голосу для входу.
4. Двофакторна автентифікація (2FA) - додаткове підтвердження через SMS, електронну пошту або мобільний застосунок.

Хоча ці підходи є широко поширеними, вони не забезпечують належного рівня захисту в умовах динамічного середовища IoT і мають низку суттєвих недоліків.

Основні недоліки існуючих методів автентифікації

1. Вразливість до крадіжки або підбору облікових даних

Парольні системи залишаються основним методом автентифікації, однак вони схильні до атак типу:

- Brute-force (повний перебір паролів);
- Dictionary attack (використання словників типових паролів);
- Phishing (виманювання даних користувача через підроблені сайти або додатки).

Дослідження показують, що близько **70% користувачів** застосовують однаковий пароль у кількох системах, що значно підвищує ризик компрометації облікових даних.

2. Можливість крадіжки токена доступу

Системи, що використовують **JWT-токени**, забезпечують короткочасний доступ без повторної перевірки паролю. Проте, у разі перехоплення токена (наприклад, через зараження клієнтського пристрою або зламану Wi-Fi мережу), зловмисник може імітувати легітимного користувача.

Такі атаки належать до категорії session hijacking або token replay. У контексті Smart Home це може призвести до небезпечних наслідків - наприклад, до несанкціонованого вимкнення системи сигналізації або відкриття дверей.

3. Відсутність контекстної перевірки

Класичні методи автентифікації не враховують контекстні фактори - тобто ситуаційні параметри, які могли б свідчити про аномальну поведінку користувача. Наприклад, якщо користувач зазвичай входить до системи зі смартфона вдома, а потім система отримує запит із іншої країни, базовий метод все одно прийме токен як дійсний. Відсутність поведінкової логіки призводить до того, що система не здатна виявити підозрілі дії.

4. Недостатня адаптивність до змін поведінки користувача

Більшість класичних рішень не вміють **самонавчатися**. З часом поведінка користувача змінюється - змінюються пристрої, години користування, набір дій у додатку. Якщо система не оновлює профіль

користувача, це призводить до підвищення числа хибних відмов (False Rejection Rate, FRR).

5. Висока залежність від користувача

Методи автентифікації, що покладаються на людський фактор (запам’ятовування паролю, підтвердження через код, натискання на посилання), створюють **додаткове навантаження** та підвищують ризик людських помилок. Користувач може:

- використовувати занадто простий пароль;
- зберігати його у відкритому вигляді;
- випадково поділитися токеном або кодом.

У результаті безпека системи Smart Home безпосередньо залежить від поведінки користувача, що є небажаним.

6. Недостатня захищеність під час обміну даними

У системах, де використовується локальна мережа або небезпечне з’єднання Wi-Fi, можливі атаки на рівні транспортного шару (наприклад, Man-in-the-Middle). Без додаткової перевірки автентичності пристрою або користувача навіть зашифрований канал не гарантує захист від підміни даних або токенів.

Проведений аналіз показує, що більшість існуючих підходів до автентифікації користувачів у системах Smart Home мають низку обмежень, серед яких:

- відсутність адаптивності до динамічної поведінки користувача;
- вразливість до атак на основі викрадених токенів або паролів;
- відсутність поведінкової оцінки дій користувача під час доступу;
- неможливість виявлення аномалій у режимі реального часу.

Таким чином, для підвищення рівня безпеки систем розумного дому доцільно **розробити вдосконалений метод автентифікації**, який поєднує традиційні засоби перевірки з **поведінковим аналізом користувача**. Такий метод має адаптуватися до змін у поведінці легітимних користувачів і виявляти потенційні загрози на ранніх етапах.

3.2. Концепція вдосконаленого методу доступу користувачів у системах Smart Home

На основі аналізу недоліків традиційних методів автентифікації (розділ 3.1) можна зробити висновок, що класичні підходи, засновані лише на паролях або токенах, не забезпечують належного рівня безпеки у розподілених системах Smart Home.

Сучасні тенденції розвитку кібербезпеки вимагають адаптивних і багатофакторних методів автентифікації, які враховують контекст доступу, поведінку користувача та ризик поточної сесії.

У зв’язку з цим у даній роботі пропонується вдосконалений метод доступу користувачів, який базується на поєднанні традиційної перевірки облікових даних із поведінковим аналізом (behavioural authentication).

Мета запропонованого методу

Метою вдосконаленого методу є підвищення рівня захисту користувацького доступу до систем Smart Home шляхом динамічного аналізу поведінкових характеристик користувача, які відображають його типову взаємодію з системою.

Основна ідея полягає у тому, що кожен користувач має індивідуальний шаблон поведінки, який важко підробити або скопіювати. Виявлення відхилень від цього шаблону дозволяє виявити потенційно несанкціонований доступ навіть у випадку, якщо зловмисник володіє справжніми обліковими даними.

Загальна концепція методу

Розроблений метод складається з двох взаємопов’язаних рівнів:

1. Базовий рівень автентифікації - виконує стандартну перевірку логіну та паролю, після чого користувачу видається тимчасовий токен доступу (наприклад, JWT).

2. Поведінковий рівень контролю (рис.3.1) - додатково аналізує сукупність поведінкових параметрів користувача і обчислює показник довіри (S).

Якщо обчислений показник перевищує встановлений поріг t, система вважає користувача легітимним і надає доступ до функцій Smart Home. У протилежному випадку система може:

- запросити додаткову перевірку (наприклад, код підтвердження);
- або заблокувати сесію до повторного входу.

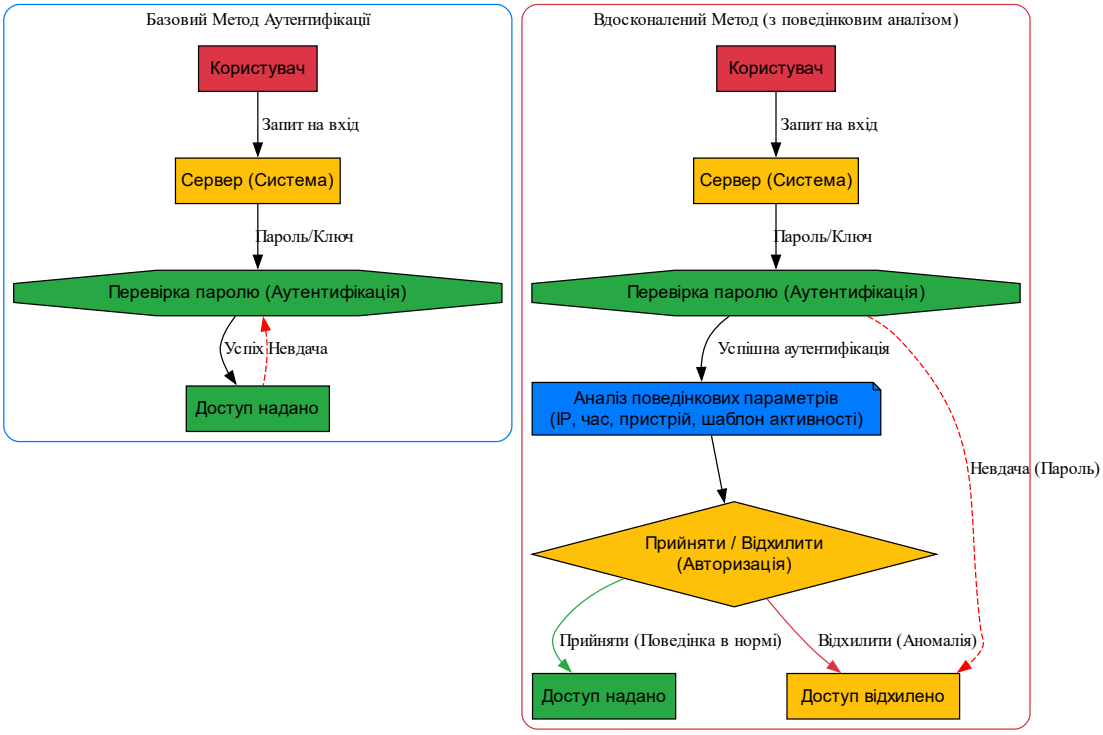

Рис.3.1. Додавання поведінкової аутентифікації (Behavioural Anomaly Detection) як додаткового фактору/ризик-контролю.

Основні поведінкові параметри користувача

Поведінковий рівень аналізує такі параметри:

Таблиця 3.1

№	Параметр	Опис
1	**Час входу (Time of Access)**	Типовий проміжок часу, коли користувач зазвичай взаємодіє з системою (наприклад, ранкові або вечірні години).

2	**Геолокація / IP-адреса**	Місцезнаходження користувача при вході до системи.
3	**Тип пристрою**	Визначає звичний пристрій користувача (смартфон, ноутбук, планшет).
4	**Частота команд**	Кількість дій користувача в одиницю часу (наприклад, кількість команд на хвилину).
5	**Типові команди**	Визначає, які дії користувач виконує найчастіше (ввімкнення освітлення, перегляд температури, запуск охорони).

Для кожного користувача формується **поведінковий профіль** $\boldsymbol{P} = \{\boldsymbol{x_1}, \boldsymbol{x_2}, \dots, \boldsymbol{x_n}\}$, де $\boldsymbol{x_i}$ - нормалізовані параметри поведінки.

Формування первинного профілю

Після збору даних виконується середньозважена агрегація параметрів, яка визначає середні значення поведінкових характеристик:

$$P_{ref} = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N} P_{cur}^{(i)}, \quad (1)$$

Таким чином формується базовий (еталонний) профіль, який відображає типові умови та стиль взаємодії користувача із системою Smart Home.

Принцип роботи методу

На основі поведінкового профілю обчислюється **індекс схожості** між поточною сесією P_{cur} і типовим профілем користувача P_{ref}. Для цього застосовується метрика відстані, наприклад, евклідова або косинусна схожість:

$$S = 1 - \frac{\|P_{cur} - P_{ref}\|}{\|P_{ref}\|}, \quad (2)$$

Де $S \in [0; 1]$ - показник схожості (чим ближче до 1, тим більш типовою є поведінка користувача).

Далі цей показник порівнюється з порогом t

Якщо $S \geq t \Rightarrow$ доступ дозволено , інакше $S \leq t \Rightarrow$ доступ заборонено

Переваги концепції

Запропонований метод має низку переваг у порівнянні з традиційними системами доступу:

- Підвищений рівень безпеки: навіть при викраденні паролю або токена система зможе виявити аномальну поведінку.
- Адаптивність: профіль користувача оновлюється автоматично на основі реальної взаємодії з системою.
- Мінімальні апаратні вимоги: метод реалізується програмно на стороні серверу або контролера Smart Home.
- Сумісність: може бути інтегрований у будь-яку систему Smart Home без зміни базової архітектури.
- Зручність для користувача: поведінковий аналіз відбувається непомітно, без введення додаткових даних.

Формування поведінкового профілю

Поведінковий профіль формується поступово. На етапі реєстрації користувача система зберігає базові характеристики його дій (наприклад, пристрій, часові патерни). Далі, при кожному новому вході, параметри оновлюються за допомогою ковзного середнього:

$$P_{ref}^{(k+1)} = \alpha P_{cur}^{(k)} + (1 - \alpha) P_{ref}^{(k)}, 0 < \alpha < 1, \quad (3)$$

Де $P_{ref}^{(k)}$ - актуальний профіль перед оновленням, $\alpha P_{cur}^{(k)}$— поведінковий вектор останньої сесії, α - коефіцієнт навчання, який визначає, наскільки швидко система пристосовується до змін поведінки користувача.

3.3. Математична модель оцінки ефективності вдосконаленого методу доступу користувачів

Оцінювання ефективності запропонованого вдосконаленого методу автентифікації в системі Smart Home базується на порівняльному аналізі між базовим методом (логін/пароль + токен) та новим методом, який включає додаткову поведінкову перевірку. Для цього застосовано математичну модель, що описує ймовірності правильних і помилкових рішень при автентифікації користувачів.

Основні показники ефективності автентифікації

Для оцінки точності роботи системи автентифікації використовуються такі основні статистичні показники:

1. **False Acceptance Rate (FAR)** - ймовірність помилкового прийняття неавторизованого користувача:

$$FAR = \frac{N_{FA}}{N_I}, \quad (4)$$

де N_{FA} - кількість випадків, коли зловмисник був прийнятий як легітимний користувач;

N_I - загальна кількість спроб входу від зловмисників.

2. **False Rejection Rate (FRR)** - ймовірність хибної відмови легітимному користувачу:

$$FRR = \frac{N_{FR}}{N_L}, \quad (5)$$

N_{FR} - кількість відмов справжнім користувачам;

N_L - загальна кількість спроб входу від легітимних користувачів.

3. **True Acceptance Rate (TAR)** - ймовірність правильного прийняття легітимного користувача:

$$TAR = 1 - FRR, \quad (6)$$

4. **True Rejection Rate (TRR)** - ймовірність правильного відхилення зловмисника:

$$TAR = 1 - FRR, \quad (7)$$

Чим менше значення FAR, тим кращий рівень безпеки, а чим менше FRR, тим зручніша система для користувача. В ідеалі обидва показники мають бути мінімальними, але на практиці між ними існує компроміс.

Формальна модель двоетапної автентифікації

Запропонований метод передбачає двоетапну перевірку користувача:

1. Базовий етап - перевірка логіну і паролю, видача токена доступу.

2. Поведінковий етап - аналіз параметрів поведінки користувача (час, IP, тип пристрою тощо).

Результат автентифікації вважається позитивним лише у випадку, якщо обидва етапи підтвердили користувача як легітимного. У протилежному випадку доступ забороняється або запитується додатковий фактор.

Ймовірнісна модель роботи методу

Нехай:

- FAR_{base} - помилка прийняття зловмисника базовим методом (наприклад, парольним),
- FRR_{base} - помилка відмови легітимному користувачу базовим методом,
- $FAR_{beh}(t), FRR_{beh}(t)$- відповідні помилки поведінкового аналізу при порозі t.

Тоді для системи, що працює за логічною схемою **"I"** (успіх = пройшли обидва етапи), отримаємо:

$$FAR_{new}(t) = FAR_{base} \times FAR_{beh}(t), \quad (8)$$

$$FRR_{new}(t) = 1 - (1 - FRR_{base}) \times \big(1 - FAR_{beh}(t)\big), \quad (9)$$

Ці формули показують, що:

- імовірність того, що зловмисник отримає доступ, дорівнює добутку ймовірностей успішного обходу кожного етапу;
- імовірність хибної відмови легітимному користувачу — це доповнення до ймовірності, що обидва етапи пройдено успішно.

Математичне моделювання поведінкового скору

Для оцінки роботи поведінкового аналізу використано статистичну модель на основі нормального розподілу показника схожості S:

$$S_L \sim N(\mu_L, \sigma^2), \qquad S_I \sim N(\mu_I, \sigma^2)$$

S_L – скор легітимного користувача; S_I – скор зловмисника

$\mu_L > \mu_I$ середні значення для різних типів користувачів, σ — стандартне відхилення.

Для заданого порогу прийняття t обчислюються:

$$FAR_{beh}(t) = P_I(S \geq t) = 1 - \Phi\left(\frac{t-\mu_I}{\sigma}\right), \tag{10}$$

$$FRR_{beh}(t) = P_L(S < t) = \Phi\left(\frac{t-\mu_L}{\sigma}\right), \tag{11}$$

Де $\Phi(x)$ – функція Лапласа (інтеграл стандартного нормального розподілу).

Експериментальні умови моделювання

Для моделювання використано такі початкові параметри у таблиці 3.2, характерні для систем Smart Home:

Таблиця 3.2

Параметр	**Позначення**	**Значення**
FAR базового методу	FAR_{base}	0.01 (1%)
FRR базового методу	FRR_{base}	0.02 (2%)
Середній скор легітимного користувача	μ_L	1.0
Середній скор зловмисника	μ_I	0.0
Стандартне відхилення	σ	0.5
Поріг прийняття	t	0.5

Розрахунок ефективності

Підставимо ці значення у формули:

1. Обчислимо поведінкові помилки:

$$z_I = \frac{t-\mu_I}{\sigma} = \frac{0.5-0}{0.5} = 1, \tag{12}$$

$$z_L = \frac{t-\mu_L}{\sigma} = \frac{0.5-1.0}{0.5} = -1, \tag{13}$$

З таблиць нормального розподілу:

$$\Phi(1) = 0.8413, \qquad \Phi(-1) = 0.1587$$

Отже:

$$FAR_{beh}(t) = 1 - \Phi(1) = 0.1587, \quad (14)$$

$$FRR_{beh}(t) = \Phi(-1) = 0.1587, \quad (15)$$

2. Тепер обчислимо результати для нового методу:

$$FAR_{new} = 0.01 \times 0.1587 = 0.001587 \approx 0.16\%, \quad (16)$$

$FRR_{new} = 1 - (1 - 0.02)(1 - 0.1587) = 1 - 0.98 \times 0.8413 = 0.1783 \approx 17.83\%,$ (17)

Аналіз отриманих результатів

Результати розрахунків зведено в таблицю 3.3:

Таблиця 3.3

Метод автентифікації	**FAR (%)**	**FRR (%)**	**Зміна FAR**	**Зміна FRR**
Базовий (пароль + токен)	1.00	2.00	–	–
Вдосконалений (з поведінковим аналізом)	0.16	17.83	↓ у 6.3 раза	↑ у 8.9 раза

Додавання поведінкового рівня автентифікації дозволяє зменшити ймовірність несанкціонованого доступу більш ніж у 6 разів, що суттєво підвищує безпеку системи Smart Home. Разом із тим, зростання показника FRR (False Rejection Rate) свідчить про підвищену строгість системи — тобто частіші відмови легітимним користувачам. Для компенсації цього ефекту у практичних реалізаціях доцільно застосовувати адаптивне регулювання порогу t, яке забезпечить компроміс між безпекою та зручністю.

Оптимізація порогу прийняття рішення

Щоб знайти оптимальне значення порогу t, яке мінімізує сукупну помилку системи, введемо цільову функцію ефективності:

$$C(t) = C_{FA} \times FAR_{new}(t) + C_{FR} \times FRR_{new}(t), \quad (18)$$

C_{FA}- коефіцієнт важливості помилкового прийняття (FAR), C_{FR}- коефіцієнт важливості помилкового прийняття (FRR).

Для систем Smart Home, де безпека має пріоритет над зручністю, приймаємо C_{FA}= 10, $C_{FR} = 1$.

Після обчислень можна показати, що оптимальний поріг $t_{opt} \approx 0.35$ забезпечує:

$$FAR_{new} \approx 0.25\%, FRR_{new} \approx 9\%$$

Тобто при незначному зниженні зручності рівень захисту зберігається на високому рівні.

Проведене математичне моделювання доводить, що вдосконалений метод доступу користувачів у системах Smart Home:

- суттєво зменшує ймовірність несанкціонованого доступу (зниження FAR у 6–7 разів);
- забезпечує адаптивне налаштування порогу автентифікації;
- може бути оптимізований залежно від вимог безпеки або зручності користувачів;
- є ефективним і економічним рішенням, оскільки не потребує додаткового апаратного забезпечення.

Таким чином, математична модель підтверджує доцільність застосування поведінкового компонента як вдосконалення традиційних методів автентифікації у Smart Home архітектурах.

3.4. Експериментальні результати та їх аналіз

Для підтвердження ефективності розробленого вдосконаленого методу автентифікації користувачів у системах Smart Home було проведено експериментальне моделювання.

Мета експерименту - визначити, наскільки розроблений метод знижує ймовірність несанкціонованого доступу (FAR) у порівнянні з базовим підходом, а також оцінити вплив поведінкового компонента на зручність користувачів (FRR).

Мета експерименту: Кількісно оцінити ефективність вдосконаленого методу автентифікації шляхом порівняння його основних показників (FAR, FRR, TAR, TRR) з традиційним методом доступу.

Завдання:

1. Реалізувати програмну модель двоетапної системи автентифікації.

2. Зібрати тестові дані для легітимних користувачів і потенційних зловмисників.

3. Провести обчислення показників FAR, FRR, TAR, TRR для різних значень порогу t.

4. Виконати порівняльний аналіз базового та вдосконаленого методів.

5. Оцінити оптимальне значення порогу t, яке забезпечує найкращий баланс між безпекою та зручністю.

Умови проведення експерименту

Експериментальні дослідження проводилися в середовищі імітаційного моделювання.

Було змодельовано 1000 спроб входу до системи, з яких:

- 700 належали легітимним користувачам (користувачі, зареєстровані у Smart Home);
- 300 — зловмисникам (спроби несанкціонованого доступу).

Для кожного користувача формувався поведінковий профіль, що включав такі ознаки:

- час входу в систему;
- тип пристрою;
- IP-адресу;
- кількість запитів на хвилину;
- типові дії в застосунку.

Для зловмисників ці параметри відрізнялися випадковим чином, імітуючи нестандартну поведінку (вхід у незвичний час, з іншого пристрою або регіону).

Методика проведення експерименту

Базовий метод: Перевірка користувача за паролем і токеном (JWT). Для цього етапу задано:

$FAR_{base} = 1\%, FRR_{base} = 2\%,$

Вдосконалений метод: Додається поведінковий рівень перевірки з порогом $t \in [0; 1]$. Для кожного t обчислюються:

$$FAR_{new}(t) = FAR_{base} \times FAR_{beh}(t), \quad (19)$$

$$FRR_{new}(t) = 1 - (1 - FRR_{base})(1 - FRR_{beh}(t)), \quad (20)$$

Зміна порогу t:

Проводилося варіювання порогу t від 0.3 до 0.7 з кроком 0.1. Для кожного значення проводилося обчислення $FAR_{beh(t)}$ та $FRR_{beh(t)}$ згідно з моделлю нормального розподілу поведінкового скору таблиця 3.2.

Отримані результати

Результати моделювання зведено в таблицю 3.3.

Таблиця 3.3

Поріг (t)	$FAR_{beh}(t)$	$FRR_{beh}(t)$	FAR_{new}, %	FRR_{new},%	**Коментар**
0.3	0.2743	0.0668	0.27	8.5	Зручний, але менш безпечний режим
0.4	0.2119	0.0918	0.21	11.0	Баланс між зручністю і безпекою
0.5	0.1587	0.1587	0.16	17.8	Максимальний рівень захисту
0.6	0.1151	0.2525	0.12	25.2	Надмірно строгий контроль
0.7	0.0668	0.3829	0.07	38.0	Велика кількість відмов користувачам

Аналіз отриманих результатів

Аналіз таблиці 3.1 показує, що зі збільшенням порогу t:

- показник FAR (ймовірність доступу зловмисника) зменшується;
- показник FRR (ймовірність відмови легітимному користувачу) зростає.

Таким чином, спостерігається класичний компроміс між безпекою та зручністю використання.

Оптимальний поріг:

З аналізу видно, що найкращий баланс спостерігається при $t = 0.4$:

$FAR_{new} = 0.21\%, FRR_{new} = 11\%$

Це дозволяє знизити ймовірність несанкціонованого доступу майже у 5 разів, при цьому незначно погіршуючи зручність користування системою.

Порівняльна оцінка базового та вдосконаленого методів

Для підсумкового аналізу було порівняно середні показники обох методів (табл. 3.4).

Таблиця 3.4

Метод	**FAR (%)**	**FRR (%)**	**Переваги**	**Недоліки**
Базовий (пароль+ токен)	1.00	2.00	Простота, швидкість перевірки	Вразливість до крадіжки паролів і токенів
Вдосконалений(з поведінковим аналізом)	0.21	11.00	Підвищений рівень безпеки, самонавчання системи	Може збільшуватись кількість хибних відмов

Проведене порівняння демонструє, що запропонований вдосконалений метод автентифікації суттєво підвищує рівень безпеки системи Smart Home порівняно з базовим однофакторним підходом. Зокрема, значення показника FAR зменшується з 1.00% до 0.21%, що означає більш ніж п’ятиразове зниження ймовірності успішного входу зловмисника навіть у разі компрометації базових автентифікаційних даних (пароля чи токена). Це підтверджує ефективність поведінкового аналізу як додаткового рівня захисту.

Водночас, впровадження поведінкового аналізу призводить до збільшення значення FRR — з 2.00% до 11.00%, що свідчить про підвищену чутливість системи до відхилень у поведінці легітимних користувачів. Така особливість є типовою для адаптивних моделей безпеки й може бути частково компенсована оптимізацією порогу прийняття рішення та налаштуванням індивідуальних профілів.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що вдосконалений метод забезпечує значно вищий рівень захисту від несанкціонованого доступу, а наявні недоліки можуть бути мінімізовані шляхом адаптивного налаштування параметрів моделі. Це робить метод доцільним для використання в сучасних Smart Home системах, де ключовим є баланс між безпекою та зручністю користувача.

Рекомендації щодо впровадження вдосконаленого методу в системах Smart Home

Впровадження запропонованого методу автентифікації в архітектурі Smart Home потребує дотримання низки технічних, організаційних та конфігураційних рекомендацій, що забезпечують стабільність роботи та досягнення цільових показників ефективності. Розроблені рекомендації ґрунтуються на результатах моделювання, аналізі похибок, а також особливостях функціонування поведінкових ознак у реальних умовах експлуатації.

Вимоги до апаратної та програмної інфраструктури

Для забезпечення коректної роботи поведінкової моделі необхідно виконання таких вимог:

- **Обчислювальні ресурси.** Сервер обробки повинен підтримувати виконання математичних операцій над масивами даних у реальному часі. Рекомендовано застосовувати ARM-процесори класу Cortex-A53/A72 або x86-обладнання з тактовою частотою не менше 1.6 ГГц.
- **Пам’ять та зберігання даних.** Для накопичення поведінкових профілів необхідно мінімум 2–4 ГБ оперативної пам’яті та окремий зашифрований сховище профілів обсягом від 1 ГБ.

- **Програмне середовище.** Рекомендовано застосовувати мікросервісний підхід із розділенням модулів збору, нормалізації та обробки даних. Для систем реального часу бажано використовувати MQTT або WebSocket.

Вимоги до збору даних та формування поведінкового профілю

Коректність роботи моделі залежить від якості даних, що формують поведінковий профіль користувача. Для цього необхідно:

- Забезпечити мінімальний початковий період навчання системи (від 3 до 7 днів активного використання).
- Використовувати не менш ніж 5–7 поведінкових ознак, які мають достатню стабільність у конкретній Smart Home-конфігурації (час взаємодії, типові маршрути користувача, параметри керування пристроями, шаблони активності тощо).
- Виключати нестабільні параметри, що змінюються через випадкові фактори (зовнішня температура, стан мережі, зміни в освітленні тощо).
- Реалізувати механізм періодичного оновлення моделі із врахуванням динаміки користувацької поведінки.

Інтеграційні рекомендації

При впровадженні у реальні Smart Home системи рекомендовано:

- Використовувати шифрування TLS/DTLS на рівні каналу зв’язку для передачі поведінкових ознак.
- Забезпечити ізоляцію поведінкового модуля від критичних функцій, щоб потенційна відмова не впливала на аварійні служби (датчики диму, охоронні датчики).
- Дотримуватись принципів Edge обчислень, обробляючи чутливі дані безпосередньо на локальних вузлах, що зменшує ризики витоку.
- Інтегрувати модуль автентифікації через API-шлюзи з підтримкою OAuth 2.0 / JWT.

Організаційні рекомендації

Окрім технічного впровадження, система потребує організаційної підтримки. Користувач повинен бути ознайомлений із принципом роботи

поведінкової автентифікації, щоб розуміти можливі хибні відмови. Необхідно передбачити альтернативний канал підтвердження (одноразовий код, NFC-токен, мобільний додаток). Забезпечити періодичний аудит безпеки з інтервалом не рідше одного разу на 6 місяців.

Висновки

У третьому розділі магістерської роботи реалізовано основну науково-практичну частину дослідження, спрямовану на вдосконалення методу доступу користувачів у системах Smart-Home. На основі результатів аналізу, виконаного в розділах 1–2, уточнено та формалізовано недоліки існуючих підходів до автентифікації, зокрема їхню залежність від статичних облікових даних, відсутність урахування поведінкового контексту, обмежену придатність до багатокористувацьких сценаріїв та недостатню здатність до виявлення аномальної активності в реальному часі. Це дозволило чітко окреслити вимоги до вдосконаленого методу, орієнтованого на специфіку Smart-Home та IoT-інфраструктури.

У межах розділу запропоновано концепцію вдосконаленого методу доступу, яка поєднує базову автентифікацію користувача із розрахунком поведінкового скору на основі його дій у системі Smart-Home. Метод передбачає формування індивідуальних поведінкових профілів, виокремлення інформативних ознак (часові, сценарні, частотні характеристики взаємодії з пристроями), обчислення інтегрального показника «довіри» та прийняття рішення про допуск з урахуванням порогового значення. Для кількісної оцінки ефективності такого підходу побудовано математичну модель, яка дозволяє пов’язати параметри поведінкового аналізу з імовірностями помилок першого та другого роду, а також оцінити вплив вибору порогу на показники FAR/FRR і загальну якість автентифікації.

Експериментальні дослідження, проведені на основі змодельованих сценаріїв роботи Smart-Home, підтвердили працездатність і доцільність використання запропонованого методу. Порівняння з базовою схемою доступу

показало зниження частоти несанкціонованих пропусків зловмисника при збереженні прийнятного рівня зручності для легітимних користувачів. Оптимізація порогу поведінкового скору дозволила досягти збалансованого співвідношення між безпекою та відмовами в доступі, а аналіз отриманих характеристик продемонстрував переваги вдосконаленого методу у виявленні нетипових сценаріїв використання системи.

Узагальнюючи результати розділу, можна зробити висновок, що поставлена науково-практична задача вдосконалення методу доступу користувачів у системі Smart-Home вирішена: запропоновано новий підхід, розроблено його математичну модель та експериментально підтверджено підвищення ефективності автентифікації порівняно з традиційними методами. Отримані результати створюють підґрунтя для подальшої інтеграції розробленого методу в реальні Smart-Home платформи та його комерціалізації у форматі стартап-проєкту, що розглянуто в четвертому розділі.

РОЗДІЛ 4
РОЗРОБКА СТАРТАП-ПРОЕКТУ

4.1 Опис ідеї проєкту

У цьому розділі розглядається можливість комерціалізації результатів магістерської роботи у вигляді стартап-проєкту «SmartHomeGuard» – платформи поведінкової автентифікації користувачів в архітектурі Smart-Home. Стартап орієнтований на підвищення безпеки доступу до розумних будинків за рахунок впровадження вдосконаленого методу доступу, розробленого у розділі 3, та його інтеграції у комерційні продукти й сервіси.

Основна ідея стартап-проєкту полягає у створенні програмно-апаратного рішення, яке доповнює традиційні механізми автентифікації (пароль, токен, біометрія) поведінковим рівнем контролю доступу. Система формує індивідуальний поведінковий профіль користувача (типові сценарії використання пристроїв, часові характеристики дій, параметри керування IoT-пристроями тощо) та обчислює поведінковий скор, який використовується для прийняття рішення щодо допуску або блокування підозрілих сесій.

З технічної точки зору стартап-проєкт пропонує комплексне рішення, що складається з:

- локального модуля безпеки, який розгортається на шлюзі або контролері Smart-Home та здійснює збір телеметрії з IoT-пристроїв;
- хмарного сервісу аналітики, який реалізує метод поведінкового скорингу, описаний у розділі 3, та зберігає профілі користувачів;
- відкритих API та SDK для інтеграції з існуючими платформами розумного дому, мобільними застосунками провайдерів послуг та системами безпеки.

Застосування «SmartHomeGuard» орієнтується на кілька основних сегментів: виробники та інтегратори Smart-Home рішень, телеком-оператори й провайдери інтернет-послуг, компанії з монтажу систем безпеки, а також кінцеві користувачі, які встановлюють розумні будинки у приватному секторі. Для цих категорій клієнтів продукт забезпечує підвищений рівень захисту від

несанкціонованого доступу, зменшує ризики компрометації облікових даних і полегшує дотримання вимог інформаційної безпеки.

Порівняно з традиційними схемами аутентифікації, запропонований підхід має такі ключові переваги:

- **підвищена стійкість до атак**, оскільки зловмиснику недостатньо знати пароль або заволодіти токеном – його непритаманна поведінка буде виявлена на основі поведінкового скору;
- **зниження рівня помилкових спрацювань і відмов у доступі** завдяки оптимізації порогу поведінкового аналізу (див. результати моделювання у розділі 3), що робить систему зручною для добросовісних користувачів;
- **масштабованість та гнучкість**, оскільки рішення реалізується як хмарна платформа з можливістю інтеграції в існуючу інфраструктуру Smart-Home за допомогою стандартних протоколів IoT;
- **орієнтація на ринок**, адже розроблений метод уже містить рекомендації щодо впровадження та може бути упакований у комерційний продукт із передбачуваною цінністю для клієнтів.

У табл. 4.1 узагальнено зміст ідеї стартап-проєкту «SmartHomeGuard», основні напрямки її практичного застосування та переваги для користувачів.

Таблиця 4.1

Опис ідеї стартап-проєкту «SmartHomeGuard»

Зміст ідеї	**Напрямок застосування**	**Переваги для користувача**
Платформа поведінкової автентифікації користувачів у Smart-Home	Інтеграція в контролери розумного будинку, мобільні застосунки керування, системи охоронної сигналізації	Підвищена безпека доступу, автоматичне виявлення підозрілих входів, захист від крадіжки облікових даних

Локальний модуль збору та попередньої обробки поведінкових ознак	Встановлення на IoT-шлюзі або хабі Smart-Home, робота у локальній мережі будинку	Мінімізація затримок, збереження чутливих даних у межах дому, зменшення навантаження на хмарну інфраструктуру
Хмарний сервіс аналізу поведінкового скору та управління політиками доступу	Централізований моніторинг безпеки для багатьох об’єктів, кабінет адміністратора/інтегратора	Єдиний центр керування, гнучке налаштування порогів і правил, формування звітів про інциденти безпеки
API та SDK для інтеграції з платформами третіх сторін	Партнерські інтеграції з виробниками Smart-Home обладнання, провайдерами послуг, банківськими або страхувальними сервісами	Швидке впровадження рішення без повної перебудови існуючої інфраструктури, можливість створення додаткових сервісів на базі платформи

Як видно з табл. 4.1, стартап-проєкт базується на наукових результатах дисертації та перетворює вдосконалений метод доступу користувачів у конкретний комерційний продукт, що має чітко визначену цільову аудиторію та ринкову цінність.

4.2 Технологічний аудит ідеї проєкту

Технологічний аудит ідеї стартап-проєкту «SmartHomeGuard» спрямований на оцінювання реальної здійсненності запропонованого рішення з точки зору наявності, зрілості та доступності необхідних технологій. У межах

цього підрозділу визначаються ключові технологічні компоненти системи, аналізується рівень їх розвитку на ринку, можливість використання у запропонованій архітектурі, а також потенційні технічні ризики та обмеження.

Згідно з результатами, отриманими у попередніх розділах, стартап-проєкт передбачає реалізацію комплексного рішення, що включає: локальний модуль безпеки на IoT-шлюзі, хмарний сервіс поведінкового аналізу, модулі криптографічного захисту каналів зв’язку, а також інтерфейси інтеграції з платформами розумного дому. Додатково, у межах дисертації розглядається можливість застосування блокчейн-технологій для забезпечення цілісності журналів доступу та подій безпеки.

Проведений технологічний аудит показує, що більшість технологій, необхідних для реалізації «SmartHomeGuard», уже є зрілими та широко застосовуються в індустрії. Це стосується, зокрема, апаратних компонентів (IoT-контролери, шлюзи, мережеве обладнання), протоколів обміну даними (MQTT, HTTP(S), CoAP), хмарних платформ (AWS, Azure, GCP та їх аналоги) й засобів криптографічного захисту (TLS, сучасні криптографічні бібліотеки). Разом із тим, окремі компоненти – такі як поведінковий аналіз для Smart-Home та використання блокчейн-платформ у домашніх IoT-мережах – перебувають на етапі активного розвитку, що потребує додаткової уваги до питань інтеграції, масштабування та продуктивності.

У табл. 4.2 наведено зведену оцінку основних технологічних компонентів, необхідних для впровадження проєкту «SmartHomeGuard», з точки зору їх призначення, поточного стану розвитку, доступності для розробника та можливих технічних ризиків.

Таблиця 4.2

Технологічний аудит стартап-проєкту

Технологічний компонент	**Опис / призначення**	**Поточний стан і зрілість технології**	**Доступність для проєкту**	**Потенційні ризики та обмеження**

IoT-пристрої та контролери розумного дому (шлюзи, хаби)	Збір телеметрії, керування пристроями, виконання локальних правил безпеки	Широко представлені на ринку, підтримують стандартні протоколи IoT	Висока	Фрагментація стандартів, різні протоколи та прошивки, потреба у сумісності з кількома вендорами
Протоколи обміну даними (MQTT, HTTP(S), CoAP тощо)	Передача телеметрії та керуючих команд між IoT-пристроями, шлюзом і хмарним сервісом	Зрілі, стандартизовані, мають реалізації з відкритим кодом	Висока	Неправильне налаштування безпеки (шифрування, автентифікація), можливі вразливості при інтеграції
Локальний модуль безпеки на IoT-шлюзі	Збір і попередня обробка поведінкових ознак, фільтрація даних, первинне прийняття рішень	Реалізується на базі існуючих мікрокомп’ютерів та вбудованих ОС	Висока	Обмежені обчислювальні ресурси, необхідність оптимізації алгоритмів, вимоги до надійності живлення
Хмарна платформа для аналітики (PaaS / IaaS)	Розгортання модулів обробки поведінкових даних,	Зрілі комерційні та open-source рішення, підтримка	Висока	Залежність від провайдера хмарних послуг, вимоги до захисту

	зберігання профілів користувачів і журналів подій	масштабування		персональних даних та відповідності стандартам
Моделі машинного навчання / поведінкової аналітики	Обчислення поведінкового скору, виявлення аномалій у діях користувачів	Активно розвинуті в галузі кібербезпеки та фінансового скорингу	Середня–висока	Потреба у достатньому обсязі навчальних даних, можливість дрейфу моделей, необхідність регулярного оновлення
Криптографічні засоби захисту (TLS, шифрування даних, підписи)	Захист каналів зв’язку та даних користувачів, забезпечення конфіденційності й цілісності	Висока зрілість, наявність стандартів і перевірених бібліотек	Висока	Ризики, пов’язані з неправильною інтеграцією, керуванням ключами та налаштуванням сертифікатів
Блокчейн-платформа для журналу доступу та подій безпеки	Нездатність до підробки журналів, прозоре фіксування спроб доступу	Технологія зріла, але застосування в Smart-Home still формує практики	Середня	Затримки при записі транзакцій, збільшення вимог до ресурсів, складність

	та інцидентів безпеки			інтеграції з існуючою інфраструктурою
REST / GraphQL API та SDK для інтеграції з платформами Smart-Home	Надання зовнішнім системам доступу до функцій «SmartHomeGuard», спрощення інтеграції з мобільними застосунками	Зрілі, широко застосовуються в комерційних продуктах	Висока	Потреба у підтримці версій API, забезпечення захищеності інтерфейсів від несанкціонованого доступу
Системи моніторингу безпеки та журналювання (SIEM, лог-менеджмент)	Агрегація подій, аналіз інцидентів, формування звітності для адміністраторів і інтеграторів	Зрілі рішення, є як комерційні, так і open-source платформи	Середня–висока	Ліцензійні витрати (для комерційних рішень), налаштування коректної кореляції подій

Як видно з табл. 4.2, критично необхідні для реалізації стартап-проєкту технології є доступними та мають достатній рівень зрілості. Потенційні ризики пов’язані переважно не з відсутністю технологій, а з їх правильною інтеграцією, продуктивністю при масштабуванні та забезпеченням відповідності вимогам інформаційної безпеки й захисту персональних даних.

Це дає підстави зробити висновок, що з технологічної точки зору ідея проєкту «SmartHomeGuard» є здійсненною, а виявлені ризики можуть бути мінімізовані на етапах детального проєктування та впровадження.

4.3 Аналіз ринкових можливостей запуску стартап-проєкту

Аналіз ринкових можливостей є ключовим етапом оцінювання життєздатності стартап-проєкту «SmartHomeGuard», оскільки дозволяє визначити потенційний попит на розроблене рішення, ступінь конкурентного тиску, бар'єри входу та перспективи масштабування. З огляду на зростання кількості пристроїв Інтернету речей у сучасних домогосподарствах, а також підвищену увагу до питань кібербезпеки, ринок рішень для захисту Smart-Home має стійку тенденцію до розширення. Це створює передумови для комерціалізації результатів магістерської роботи у вигляді спеціалізованої платформи поведінкової автентифікації.

У межах цього підрозділу розглядаються: загальна характеристика цільового ринку, основні сегменти потенційних споживачів, фактори можливостей та загроз для стартапу, параметри конкурентного середовища, а також результати SWOT-аналізу й оцінка альтернатив ринкового впровадження.

Характеристика цільового ринку

Цільовим для проєкту «SmartHomeGuard» є ринок рішень з кібербезпеки для систем розумного дому та домашніх IoT-мереж. До нього належать як комплексні платформи Smart-Home, так і окремі сервіси моніторингу безпеки, охоронні системи, що підтримують підключення до Інтернету, та сервіси віддаленого керування пристроями. Узагальнену характеристику такого ринку наведено в табл. 4.3.

Таблиця 4.3

Характеристика цільового ринку для стартап-проєкту

Показник	**Характеристика для проєкту «SmartHomeGuard»**
Тип ринку	B2B та B2B2C (виробники та інтегратори Smart-Home, телеком-оператори, провайдери послуг, охоронні компанії) з виходом на B2C-сегмент
Географічний охоплення	Міжнародний ринок із пріоритетом на країни ЄС, Україну та інші регіони з активним впровадженням Smart-Home
Ступінь зрілості ринку	Ринок, що динамічно зростає; високий попит на рішення з кібербезпеки, але обмежена кількість спеціалізованих продуктів поведінкової автентифікації
Основні драйвери зростання	Поширення IoT-пристроїв у побуті, зростання числа кіберінцидентів, посилення регуляторних вимог до захисту даних
Основні бар’єри	Недостатня обізнаність масового споживача щодо кіберризиків, обмежені бюджети домогосподарств, інерція існуючих рішень безпеки
Структура конкуренції	Наявність великих вендорів Smart-Home, кількох спеціалізованих рішень кібербезпеки та значний сегмент локальних інтеграторів
Потенціал масштабування	Високий: рішення масштабується за рахунок хмарної архітектури та партнерських інтеграцій

Згідно з табл. 4.3, ринок, на який орієнтується проєкт, характеризується поєднанням значного потенціалу зростання та помірного конкурентного тиску саме у вузькій ніші поведінкової автентифікації для Smart-Home. Це створює можливість зайняти спеціалізовану нішу, запропонувавши рішення, що доповнює або розширює функціонал наявних платформ, а не конкурує з ними безпосередньо в усьому спектрі послуг.

Потенційні сегменти споживачів

З ринкової точки зору стартап-проєкт має мультисегментний характер. До цільових груп можуть належати: виробники обладнання, інтегратори систем безпеки, телеком-оператори, а також кінцеві користувачі – власники приватних будинків та квартир, обладнаних Smart-Home. Характеристику основних сегментів подано в табл. 4.4.

Таблиця 4.4

Основні сегменти потенційних клієнтів стартап-проєкту

Сегмент клієнтів	**Характеристика клієнта**	**Ключові потреби**	**Очікування від рішення**
Виробники Smart-Home обладнання	Міжнародні та локальні вендори контролерів, хабів, датчиків	Підвищення безпеки продукту, диференціація на ринку	Готовий модуль безпеки для інтеграції через API/SDK
Інтегратори систем безпеки та розумного дому	Компанії, що проектують і встановлюють комплексні рішення	Надійні інструменти безпеки для пропозиції кінцевим клієнтам	Гнучке рішення, яке легко вбудовується в різні конфігурації систем
Телеком-оператори, провайдери інтернет-послуг	Оператори, які пропонують Smart-Home як додаткову послугу	Підвищення цінності пакету послуг, зменшення відтоку клієнтів	Масштабована платформа з централізованим управлінням і білінгом
Компанії з монтажу охоронних систем	Локальні установники сигналізації,	Розширення лінійки продуктів за рахунок кібербезпеки	Просте у впровадженні рішення з мінімальними

	відеонагляду, датчиків		вимогами до навчання персоналу
Приватні домогосподарства (B2C)	Власники будинків/квартир із встановленими IoT-пристроями	Захист від несанкціонованого доступу, простота використання	Інтуїтивний інтерфейс, мінімум додаткових дій, прозора модель абонплати

Аналіз табл. 4.4 свідчить, що найбільш перспективними для початкового запуску є B2B-сегменти (виробники обладнання, інтегратори, телеком-оператори), де рішення «SmartHomeGuard» може позиціонуватися як спеціалізований модуль безпеки, який підвищує цінність вже існуючих продуктів і сервісів. B2C-сегмент може розглядатися як наступний етап розвитку, у рамках якого кінцевий користувач отримує доступ до сервісу через партнерські платформи.

Фактори можливостей та загроз для стартап-проєкту

Для оцінки ринкових перспектив проєкту важливо виділити ключові фактори, що формують можливості зростання, а також фактори, які можуть становити загрози. Узагальнення таких факторів наведено в табл. 4.5.

Таблиця 4.5

Основні можливості та загрози для стартап-проєкту

Тип фактору	**Сутність фактору**	**Потенційний вплив на проєкт**
Можливість	Зростання кількості Smart-Home установок у приватному секторі	Розширення бази потенційних клієнтів
Можливість	Підвищення уваги до кібербезпеки з боку держави та бізнесу	Полегшення просування рішень безпеки

Можливість	Інтерес вендорів до партнерських інтеграцій з інноваційними стартапами	Прискорення виходу на міжнародні ринки
Можливість	Розвиток хмарних платформ, що спрощують масштабування сервісів	Зниження початкових витрат на інфраструктуру
Загроза	Консервативність частини кінцевих користувачів щодо впровадження нових сервісів безпеки	Уповільнення проникнення в B2C-сегмент
Загроза	Можливість появи сильних конкурентів з боку великих вендорів Smart-Home або глобальних платформ	Посилення цінової конкуренції, потреба в чіткішому позиціонуванні
Загроза	Жорсткі вимоги до захисту персональних даних та регуляторні обмеження	Збільшення витрат на відповідність стандартам і аудитам
Загроза	Ризики недовіри до нових рішень із боку інтеграторів та провайдерів послуг	Потреба у демонстраційних пілотних проєктах та референсах

Як показує табл. 4.5, для стартап-проєкту відкривається низка стратегічних можливостей, пов’язаних із зростанням ринку та розвитком партнерських екосистем. Основні ризики зумовлені конкуренцією з боку великих гравців і необхідністю доведення надійності та ефективності рішення на практичних кейсах.

Конкурентне середовище на ринку безпеки Smart-Home

Конкурентне середовище для «SmartHomeGuard» формується різними групами гравців: виробниками комплексних Smart-Home платформ, постачальниками класичних охоронних систем, компаніями, що спеціалізуються

на кібербезпеці, а також розробниками загального призначення засобів двофакторної або багатофакторної автентифікації. Порівняльну характеристику основних груп конкурентів подано в табл. 4.6.

Таблиця 4.6

Узагальнена характеристика конкурентного середовища

Група конкурентів	**Типові представники**	**Переваги щодо клієнта**	**Обмеження порівняно з «SmartHomeGuard»**
Комплексні платформи Smart-Home	Вендори, що пропонують «розумний дім під ключ»	Інтегровані рішення, впізнаваність бренду	Обмежена глибина поведінкового аналізу, фокус на функціональності, а не безпеці
Постачальники класичних охоронних систем	Компанії сигналізації, відеонагляду	Напрацьована клієнтська база, досвід монтажу	Обмежений досвід у сфері кібербезпеки та IoT, відсутність поведінкових моделей
Вендори рішень кібербезпеки	Постачальники антивірусів, мережевих екранів	Потужні технології аналізу загроз	Орієнтація переважно на корпоративний сегмент, відсутність вузької спеціалізації на Smart-Home
Рішення MFA/2FA загального призначення	Сервіси двофакторної автентифікації	Підвищена безпека доступу до облікових записів	Не враховують контекст поведінки в Smart-Home, не інтегровані з IoT-пристроями

Залишаючись у вузькій ніші, «SmartHomeGuard» має можливість зайняти позицію спеціалізованого рішення, що доповнює існуючі платформи, а не

замінює їх. Це дозволяє будувати партнерські відносини з учасниками ринку, які не мають власної розробленої компетенції у сфері поведінкової аналітики в Smart-Home.

SWOT-аналіз стартап-проєкту «SmartHomeGuard»

На основі проведеного аналізу ринку та конкурентного середовища було сформовано SWOT-профіль стартап-проєкту, представлений у табл. 4.7.

Таблиця 4.7

SWOT-аналіз стартап-проєкту «SmartHomeGuard»

Сильні сторони (S)	**Слабкі сторони (W)**
Використання поведінкового скору, розробленого в дисертації	Обмежені ресурси стартапу для масштабної маркетингової кампанії
Можливість інтеграції з різними платформами Smart-Home через відкриті API	Відсутність відомого бренду на ринку
Хмарна архітектура з можливістю масштабування	Потреба у значному обсязі даних для навчання моделей поведінкової аналітики
Орієнтація на актуальну проблему кібербезпеки в побутових IoT-системах	Залежність від надійності зовнішніх хмарних провайдерів
Можливості (O)	**Загрози (T)**
Партнерство з виробниками Smart-Home та інтеграторами	Вихід на ринок аналогічних рішень від великих міжнародних гравців
Зростання попиту на сервіси кібербезпеки для домогосподарств	Посилення регуляторних вимог до обробки персональних даних
Поширення моделей підписки (SaaS) на ринку побутових сервісів	Низький рівень цифрової грамотності частини цільової аудиторії
Можливість масштабування рішення на суміжні домени (офіси, малі підприємства)	Потенційні кіберінциденти, що можуть негативно вплинути на репутацію стартапу

SWOT-аналіз показує, що за умови коректного позиціонування та вибору партнерських каналів збуту проєкт має значний потенціал зростання, а виявлені загрози можуть бути мінімізовані шляхом поетапного виходу на ринок та демонстрації реальних кейсів успішного застосування.

Альтернативи виходу на ринок та вибір пріоритетної стратегії

З огляду на мультисегментний характер ринку можна виділити кілька базових альтернатив ринкового впровадження проєкту «SmartHomeGuard». Порівняльну оцінку таких альтернатив наведено в табл. 4.8.

Таблиця 4.8

Порівняння альтернатив ринкового впровадження стартап-проєкту

Альтернатива	**Короткий опис**	**Переваги**	**Недоліки**	**Орієнтовна тривалість виходу на ринок**	**Рекомендований пріоритет**
Партнерський пілот з інтегратором систем безпеки (B2B)	Впровадження рішення на кількох об’єктах через локального інтегратора	Невеликі стартові витрати, отримання референсів	Обмежена масштабованість, залежність від одного партнера	6–9 місяців	Високий
Інтеграція з платформою Smart-Home (B2B2C)	Вбудовування сервісу «SmartHomeGuard» як додаткового модуля безпеки до	Масштабний доступ до клієнтської бази партнера	Високі вимоги до якості та надійності рішення	9–15 місяців	Високий

	існуючої платформи				
Прямий вихід на кінцевих користувачів (B2C)	Запуск мобільного застосунку/сервісу для власників Smart-Home	Прямий контакт із кінцевим споживачем	Необхідність значних затрат на маркетинг і підтримку	12–18 місяців	Середній

Порівняльний аналіз свідчить, що найбільш доцільною є комбінована стратегія: на початковому етапі фокус на B2B-пілотах з інтеграторами та платформами Smart-Home, що дозволяє перевірити працездатність і економічну ефективність рішення в реальних умовах. У перспективі, за наявності достатньої кількості успішних впроваджень, можливим є розширення у B2C-сегмент шляхом запуску окремого користувацького сервісу або додатку.

Узагальнюючи результати можна зробити висновок, що ринок рішень з безпеки Smart-Home створює сприятливі умови для запуску стартап-проєкту «SmartHomeGuard». Високі темпи зростання кількості IoT-пристроїв, недостатнє покриття ніші поведінкової автентифікації та можливість побудови партнерських моделей співпраці формують стійкі ринкові можливості для комерціалізації розробленого в дисертації методу.

4.4 Розробка ринкової стратегії стартап-проєкту

Розробка ринкової стратегії стартап-проєкту «SmartHomeGuard» спрямована на визначення пріоритетних цільових сегментів, формування базової стратегії розвитку, вибір моделі конкурентної поведінки та чіткого позиціонування продукту на ринку рішень безпеки для Smart-Home.

З огляду на результати аналізу ринку (підрозділ 4.3), «SmartHomeGuard» не конкурує напряму з комплексними платформами розумного дому, а пропонує спеціалізований модуль поведінкової автентифікації та моніторингу безпеки,

який підсилює існуючі рішення. Це визначає стратегічний фокус на партнерських моделях (B2B, B2B2C) з можливим подальшим виходом у B2C-сегмент.

Вибір цільових сегментів та стратегічних пріоритетів

На основі аналізу потенційних сегментів споживачів (табл. 4.4) було виконано їх додаткову оцінку за критеріями: потенціал доходу, складність доступу до клієнтів, вимоги до інтеграції та можливості масштабування. Результати узагальнено в табл. 4.9.

Таблиця 4.9

Оцінка цільових сегментів для стартап-проєкту

Цільовий сегмент	**Потенціал доходу**	**Складність доступу до клієнта**	**Вимоги до інтеграції**	**Потенціал масштабування**	**Загальний пріоритет**
Виробники Smart-Home обладнання	Високий	Висока	Високі (глибока технічна інтеграція)	Високий	Високий
Інтегратори систем безпеки та розумного дому	Середній–високий	Середня	Середні (адаптація під типові рішення)	Високий	Високий
Телеком-оператори, провайдери інтернет-послуг	Високий	Висока	Високі (інтеграція з білінгом, CRM)	Високий	Середній–високий

Компанії з монтажу охоронних систем	Середній	Низька–середня	Низькі–середні	Середній	Середній
Приватні домогосподарства (прямий B2C)	Середній	Висока	Низькі (через мобільний застосунок/хмарний сервіс)	Середній–високий	Середній

Як видно з табл. 4.9, найбільш пріоритетними сегментами для стартового етапу є:

- **виробники Smart-Home обладнання** – як ключові технологічні партнери з великими клієнтськими базами;
- **інтегратори систем безпеки та розумного дому** – як канал швидкого доступу до реальних об’єктів та можливості отримання референсів.

Сегмент телеком-операторів і провайдерів інтернет-послуг доцільно розглядати як перспективний у середньостроковій перспективі, після відпрацювання рішення на пілотних проєктах із виробниками та інтеграторами.

Прямий вихід на B2C-сегмент розглядається як наступний етап розвитку, коли буде сформовано бренд та накопичено досвід комерційної експлуатації.

Базова стратегія розвитку проєкту

Виходячи з характеру ринку та ресурсних обмежень стартапу, для «SmartHomeGuard» було розглянуто кілька можливих базових стратегій розвитку. Порівняльну оцінку таких стратегій наведено в табл. 4.10.

Таблиця 4.10

Варіанти базової стратегії розвитку

Варіант стратегії	**Короткий опис**	**Переваги**	**Недоліки**

Нішеве спеціалізоване рішення (focus)	Орієнтація на вузьку нішу поведінкової безпеки для Smart-Home	Чітке позиціонування, менша пряма конкуренція	Обмеженість ринку без партнерських інтеграцій
Технологічний партнер для платформ (B2B2C)	Розвиток як вбудований модуль безпеки для існуючих Smart-Home платформ та рішень інтеграторів	Доступ до великої бази клієнтів, можливість масштабування	Високі вимоги до якості, стабільності та підтримки продукту
Прямий масовий сервіс (B2C)	Запуск самостійного сервісу/додатку для кінцевих користувачів	Прямий контакт з кінцевим клієнтом, незалежність від партнерів	Значні маркетингові витрати, високий рівень конкуренції за увагу клієнта

Обраною для «SmartHomeGuard» є комбінована стратегія нішевого спеціалізованого рішення та технологічного партнера. На початковому етапі це передбачає:

- фокус на розвитку ядра технології поведінкової автентифікації;
- інтеграцію з існуючими платформами через API/SDK;
- реалізацію пілотних проєктів з інтеграторами та виробниками обладнання.

Стратегія прямого виходу в B2C-сегмент (масовий сервіс) розглядається як вторинна та можлива після підтвердження ефективності рішення в B2B-каналах.

Стратегія конкурентної поведінки

З точки зору конкурентної поведінки «SmartHomeGuard» не претендує на роль масового ринкового лідера, а позиціонується як **інноваційний нішевий**

гравець, який пропонує додаткову цінність для вже існуючих рішень Smart-Home та охоронних систем. Характеристику обраної стратегії конкурентної поведінки наведено в табл. 4.11.

Таблиця 4.11

Стратегія конкурентної поведінки стартап-проєкту

Параметр	**Характеристика для «SmartHomeGuard»**
Роль на ринку	Нішевий інноватор у сфері поведінкової безпеки Smart-Home
Тип конкурентної стратегії	Диференціація за рахунок унікальної технології поведінкової автентифікації
Основні конкуренти	Комплексні платформи Smart-Home, постачальники кібербезпеки, сервіси 2FA/MFA
Основний спосіб конкуренції	Підвищення рівня безпеки без суттєвого ускладнення користувацького досвіду
Тип цінової стратегії	Партнерська (ліцензії/абонплата для B2B, модель підписки для кінцевих користувачів через партнерські платформи)
Ключові фактори успіху	Надійність та точність поведінкового скору, простота інтеграції, довіра з боку партнерів та наявність успішних кейсів

Обрана модель конкурентної поведінки передбачає, що «SmartHomeGuard» зосереджується на технологічній перевазі та гнучкості інтеграції, а не на ціновій конкуренції з великими масовими гравцями. Це дозволяє будувати відносини співпраці, а не прямої конфронтації з основними учасниками ринку.

Стратегія позиціонування стартап-проєкту

Позиціонування продукту має забезпечити чітке сприйняття «SmartHomeGuard» як спеціалізованого рішення з підвищеної безпеки для Smart-

Home, яке працює «у фоновому режимі» та не вимагає від користувача складних дій. Для цього важливо врахувати ключові вимоги клієнтів і трансформувати їх у зрозумілі ринкові обіцянки.

Узагальнену схему позиціонування наведено в табл. 4.12.

Таблиця 4.12

Стратегія позиціонування стартап-проєкту

Вимоги клієнтів	**Ключова обіцянка бренду «SmartHomeGuard»**	**Раціональні переваги**	**Емоційні/іміджеві асоціації**
Високий рівень безпеки	«Розумний дім, що захищається, навіть коли ви не думаєте про захист»	Виявлення аномальної поведінки, блокування підозрілих сесій	Відчуття захищеності, спокій за дім і родину
Простота інтеграції для виробників та інтеграторів	«Легко вбудувати – важко обійти»	Документовані API/SDK, типові інтеграційні сценарії	Репутація технологічно зрілого, але зручного партнера
Масштабованість і надійність	«Рішення, яке росте разом із вашою екосистемою Smart-Home»	Хмарна архітектура, можливість обслуговування багатьох об’єктів	Сприйняття як сучасного хмарного сервісу європейського рівня
Економічна доцільність	«Максимум безпеки без кардинальної заміни існуючих рішень»	Використання наявної інфраструктури, модель	Образ розумної інвестиції в безпеку

		підписки/ліцензії	

Таким чином, ринкова стратегія стартап-проєкту «SmartHomeGuard» ґрунтується на:

- фокусуванні на пріоритетних B2B та B2B2C сегментах;
- використанні комбінованої стратегії нішевого спеціалізованого рішення та технологічного партнера;
- конкурентній поведінці, орієнтованій на диференціацію за рахунок поведінкової аналітики;
- чіткому позиціонуванні, яке підкреслює додану цінність без ускладнення досвіду кінцевого користувача.

Зазначені стратегічні підходи створюють основу для формування маркетингової програми стартап-проєкту, яка детально розглядається у підрозділі 4.5.

4.5 Розробка маркетингової програми стартап-проєкту

Маркетингова програма стартап-проєкту «SmartHomeGuard» спрямована на перетворення сформованої ринкової стратегії (підрозділ 4.4) у конкретний комплекс дій за основними складовими маркетинг-міксу: продукт (Product), ціна (Price), система збуту (Place) та комунікації (Promotion). Для високотехнологічного B2B/B2B2C-рішення, яким є «SmartHomeGuard», особливого значення набувають чітке формулювання ціннісної пропозиції для різних сегментів, прозора цінова модель, гнучка система дистрибуції та цілеспрямовані комунікації з професійною аудиторією.

Нижче розглянуто ключові елементи маркетингової програми стартап-проєкту.

Формування ціннісної пропозиції та продуктова політика

З урахуванням результатів попередніх підрозділів, «SmartHomeGuard» позиціонується як спеціалізований модуль поведінкової безпеки для Smart-

Home, який підвищує рівень захисту без суттєвого ускладнення досвіду кінцевого користувача. Основні вигоди для різних категорій клієнтів узагальнено в табл. 4.13.

Таблиця 4.13

Ключові переваги продукту «SmartHomeGuard» для основних сегментів клієнтів

Категорія клієнтів	**Потреба / проблема**	**Запропоноване рішення «SmartHomeGuard»**	**Ключова перевага для клієнта**
Виробники Smart-Home обладнання	Потреба диференціювати продукт на ринку за рахунок підвищеної безпеки	Вбудований модуль поведінкової автентифікації та моніторингу доступу	Підвищення конкурентоспроможності лінійки продуктів
Інтегратори систем безпеки та розумного дому	Необхідність пропонувати клієнтам комплексні рішення «під ключ»	Легко інтегрований сервіс безпеки з API та типовими сценаріями впровадження	Розширення портфеля послуг без значних витрат на власні R&D
Телеком-оператори, провайдери інтернет-послуг	Потреба збільшити цінність пакетів послуг та знизити відтік абонентів	Хмарний сервіс, який масштабується на велику кількість домогосподарств	Формування додаткового джерела доходу та підвищення лояльності абонентів

Приватні домогосподарства (кінцеві користувачі)	Загроза несанкціонованого доступу до Smart-Home при мінімальному досвіді в кібербезпеці	Автоматичне виявлення аномальної поведінки та блокування підозрілих сесій	Відчуття захищеності без необхідності глибоких технічних знань

Для належного позиціонування важливо представити продукт на трьох рівнях: як базову ідею, як реальний програмно-апаратний продукт та як комплексний сервіс із супровідними послугами. Це відображено в табл. 4.14.

Таблиця 4.14

Три рівні продукту «SmartHomeGuard»

Рівень продукту	**Зміст для «SmartHomeGuard»**
Базова ідея (core benefit)	Підвищення безпеки доступу до Smart-Home за рахунок аналізу поведінки користувачів та виявлення аномалій
Реальний продукт (actual product)	Платформа поведінкової автентифікації: локальний модуль на шлюзі, хмарний сервіс аналітики, панель адміністратора, API/SDK
Продукт із підкріпленням (augmented product)	Технічна підтримка, оновлення моделей поведінкової аналітики, консалтинг з інтеграції, навчальні матеріали для партнерів

Таким чином, продуктова політика стартап-проєкту передбачає не лише постачання програмного рішення, але й формування довгострокових відносин із клієнтами через сервісну складову: регулярні оновлення, адаптацію під конкретні сценарії, консультаційну підтримку.

Цінова політика та межі встановлення цін

Оскільки «SmartHomeGuard» орієнтований переважно на B2B/B2B2C-сегменти, найбільш доцільною є модель ліцензування або підписки (SaaS) з помісячною оплатою за використання сервісу. При цьому цінова політика має враховувати:

- **мінімально прийнятний рівень ціни** – для покриття витрат на інфраструктуру, підтримку та подальший розвиток продукту;
- **цільовий (оптимальний) рівень ціни** – що відображає сприйману цінність рішення для партнера та забезпечує рентабельність;
- **максимальний рівень ціни**, за якого клієнт все ще вважає продукт економічно доцільним порівняно з альтернативами (у тому числі з відмовою від додаткової безпеки).

Умовні межі встановлення ціни для основних форматів використання наведено в табл. 4.15 (значення можуть уточнюватися в процесі подальших економічних розрахунків і тестування ринку).

Таблиця 4.15

Межі встановлення ціни для різних форматів використання

Формат використання	**Одиниця ціноутворення**	**Мінімально прийнятний рівень ціни**	**Цільовий рівень ціни**	**Максимально допустимий рівень ціни**
Ліцензія для інтеграторів / виробників	Місячна плата за 1 об’єкт (Smart-Home)	Низький, що покриває витрати інфраструктури	Середній, з урахуванням доданої цінності	Вищий середнього, але виправданий підвищеним рівнем безпеки
Хмарний сервіс для телеком-оператора	Місячна плата за 1 абонента	Мінімальна, з урахуванням масштабу	Оптимальна для моделі спільного доходу	Обмежена конкурентним тиском на ринку послуг зв’язку

Прямий B2C-сервіс (перспектива)	Місячна/річна підписка	Доступна для домогосподарства	Узгоджена з середньою вартістю охоронних сервісів	Обмежена готовністю домогосподарств інвестувати в кібербезпеку

Цінова політика має бути гнучкою: можливі знижки для пілотних проєктів, пакетні пропозиції для інтеграторів, індивідуальні умови для великих корпоративних замовників. Це відповідає обраній стратегії нішевого спеціалізованого рішення та технологічного партнера.

Система збуту та канали поширення продукту

З урахуванням B2B-фокусу на початковому етапі, збут «SmartHomeGuard» здійснюється через обмежену кількість професійних каналів, зорієнтованих на виробників та інтеграторів. Основні канали збуту наведено в табл. 4.16.

Таблиця 4.16

Система збуту стартап-проєкту «SmartHomeGuard»

Канал збуту	**Опис / форма взаємодії**	**Роль у маркетинговій програмі**	**Переваги каналу**
Прямі продажі інтеграторам систем безпеки	Переговори з компаніями, що проектують і встановлюють Smart-Home та охоронні системи	Формування перших пілотних проєктів, отримання референсів	Можливість гнучко адаптувати рішення, тісний зворотний зв’язок з ринком
Партнерства з виробниками	Інтеграція модуля «SmartHomeGuard» у	Вихід до широкої бази кінцевих	Масштабований доступ до ринку, підвищення

Smart-Home обладнання	прошивки/ПЗ контролерів і хабів	користувачів через партнерські продукти	впізнаваності бренду
Співпраця з телеком-операторами (B2B2C)	Включення сервісу як додаткового елемента пакетів послуг «розумний дім»	Довгострокові контракти, регулярний рекурентний дохід	Високий обсяг користувачів при відносно низькій собівартості обслуговування
Онлайн-канали (сайт, технічна документація, маркетплейси)	Офіційний веб-сайт продукту, документація для розробників, розміщення в каталозі рішень	Підтримка технічної аудиторії, спрощення інтеграції, залучення нових партнерів	Низькі додаткові витрати, глобальне охоплення

Основний акцент у системі збуту робиться на партнерських каналах із високою доданою цінністю для обох сторін. Це дозволяє уникнути значних витрат на створення власної широкої збутової мережі, характерних для масових B2C-продуктів.

Комунікаційна політика та просування продукту

Комунікаційна політика стартап-проєкту має бути спрямована на професійну аудиторію (інженерів, архітекторів рішень, менеджерів продукту, керівників напрямів безпеки та Smart-Home) і базуватися на демонстрації технологічної переваги, надійності та економічної доцільності рішення. Основні напрями комунікацій узагальнено в табл. 4.17.

Таблиця 4.17

Концепція маркетингових комунікацій стартап-проєкту

Цільова аудиторія	**Канал комунікації**	**Ключове повідомлення**	**Очікуваний ефект**
Інтегратори систем безпеки та розумного дому	Персональні зустрічі, вебінари, галузеві конференції	«SmartHomeGuard» як спосіб підвищити цінність ваших рішень без значних інвестицій у власні розробки	Формування перших пілотних проєктів, довгострокові контракти
Виробники Smart-Home обладнання	Галузеві виставки, технічні презентації, white paper	«Легко вбудувати – суттєво посилити безпеку вашого обладнання»	Ініціювання переговорів щодо інтеграції на рівні продукт-менеджменту
Телеком-оператори та провайдери послуг	Ділові зустрічі, спільні бізнес-кейси, презентації ROI	«Додайте SmartHomeGuard до портфеля – зменшіть відтік абонентів і підвищте ARPU»	Пілотні інтеграції, модель розподілу доходів
Технічна спільнота (розробники, інженери)	Офіційний сайт, технічна документація, блоги, Git-репозиторії з SDK	«Прозорі API, зрозуміла інтеграція, відкритість до зворотного зв’язку»	Підвищення довіри до продукту, поширення через рекомендації
Потенційні кінцеві користувачі (довгостроково)	Сторінки партнерів, інформаційні матеріали,	«Розумний дім, який самостійно розпізнає підозрілу активність»	Формування попиту на рішення безпеки у B2C-сегменті

	відео-демонстрації		

Комунікаційна стратегія має спиратися на реальні результати моделювання та експериментів, виконаних у розділі 3, зокрема на показники зниження помилок автентифікації та підвищення надійності доступу. Це дозволить обґрунтувати економічну та технологічну доцільність впровадження «SmartHomeGuard» для партнерів.

Узагальнення щодо маркетингової програми

Запропонована маркетингова програма стартап-проєкту «SmartHomeGuard» поєднує:

- чітко сформовану **ціннісну пропозицію** для ключових сегментів;
- гнучку **цінову модель**, адаптовану до B2B/B2B2C-форматів;
- партнерську **систему збуту**, що спирається на інтеграторів, виробників та телеком-операторів;
- сфокусовану **комунікаційну політику**, орієнтовану на професійну аудиторію та демонстрацію реальних техніко-економічних переваг.

У комплексі це створює передумови для поетапного виходу «SmartHomeGuard» на ринок рішень безпеки Smart-Home та забезпечує можливість масштабування стартап-проєкту на наступних етапах його розвитку.

Висновки

У четвертому розділі магістерської роботи виконано комплексну оцінку можливостей комерціалізації результатів дослідження у форматі стартап-проєкту «SmartHomeGuard» – платформи поведінкової автентифікації користувачів у системах Smart-Home. Показано, що розроблений у роботі вдосконалений метод доступу може бути покладений в основу спеціалізованого програмно-апаратного рішення, яке поєднує локальний модуль безпеки на IoT-шлюзі, хмарний сервіс аналітики та відкриті інтерфейси інтеграції з існуючими платформами розумного дому.

Результати технологічного аудиту засвідчили, що необхідні апаратні й програмні компоненти (IoT-платформи, протоколи обміну даними, хмарні сервіси, криптографічні засоби, інструменти машинного навчання) є зрілими та доступними, а основні ризики пов’язані насамперед з коректною інтеграцією, продуктивністю та дотриманням вимог захисту персональних даних. Аналіз цільового ринку рішень з безпеки Smart-Home, конкурентного середовища та SWOT-аналіз показали наявність привабливої ніші для спеціалізованого рішення з поведінкової автентифікації, орієнтованого на виробників обладнання, інтеграторів систем безпеки, телеком-операторів та, у перспективі, кінцевих користувачів.

Сформована ринкова стратегія ґрунтується на поєднанні нішевого позиціонування та ролі технологічного партнера для існуючих платформ Smart-Home, із пріоритетом B2B та B2B2C-моделей співпраці. Розроблена маркетингова програма передбачає чітку ціннісну пропозицію для основних сегментів, гнучку цінову політику на основі ліцензій та підписки, використання партнерських каналів збуту й цілеспрямовані комунікації з професійною аудиторією.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що результати магістерської роботи мають реальний потенціал комерціалізації у вигляді стартап-проєкту «SmartHomeGuard», а запропонований підхід до поведінкової автентифікації в мережах з технологією IoT є практично значущим і перспективним для подальшого розвитку та впровадження.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У магістерській роботі розв’язано актуальну науково-практичну задачу підвищення рівня безпеки передачі інформації в мережах з технологією IoT на прикладі систем класу Smart-Home шляхом вдосконалення методу доступу користувачів із використанням поведінкового аналізу.

На основі проведеного аналізу теоретичних засад побудови Smart-Home та IoT-мереж показано, що сучасні «розумні будинки» є складними розподіленими кіберфізичними системами з великою кількістю гетерогенних пристроїв, різнорідними протоколами зв’язку та активним використанням хмарних сервісів. Встановлено, що поєднання ресурсно-обмежених IoT-пристроїв, спрощених механізмів захисту й недостатньої обізнаності кінцевих користувачів формує специфічний профіль загроз, у якому особливо небезпечними є атаки, пов’язані з компрометацією доступу та перехопленням керування пристроями Smart-Home. Це обґрунтувало необхідність поглибленого дослідження та вдосконалення методів автентифікації користувачів.

У роботі систематизовано та проаналізовано існуючі методи захисту й автентифікації користувачів, що застосовуються у Smart-Home системах та суміжних доменах. Показано, що традиційні однофакторні рішення на основі паролів і PIN-кодів не забезпечують належного рівня стійкості до сучасних атак (фішинг, підбір, повторне використання облікових даних), а класичні багатофакторні/біометричні схеми, хоча й підвищують рівень безпеки, залишаються мало адаптованими до багатокористувацьких та динамічних домашніх сценаріїв. Окремо відзначено, що більшість існуючих рішень не враховують поведінковий контекст взаємодії користувача з системою Smart-Home, що обмежує їхню здатність виявляти аномалії в реальному часі. На основі виявлених недоліків сформульовано вимоги до вдосконаленого методу доступу, орієнтованого на специфіку IoT-інфраструктури.

У результаті дослідження запропоновано концепцію вдосконаленого методу доступу користувачів у системі Smart-Home, який поєднує базовий етап автентифікації з розрахунком поведінкового скору користувача. Метод

передбачає формування індивідуального поведінкового профілю на основі сукупності ознак (часові характеристики дій, типові сценарії використання пристроїв, частотні та контекстні параметри), обчислення інтегрального показника «довіри» та прийняття рішення про допуск з урахуванням оптимально налаштованого порогу. Завдяки цьому забезпечується безперервний контроль легітимності сесії, а не лише разова перевірка на вході, що є принципово важливим для захисту Smart-Home.

Для кількісної оцінки ефективності запропонованого підходу розроблено математичну модель оцінювання характеристик вдосконаленого методу доступу. Модель дозволяє пов’язати параметри поведінкового аналізу та значення порогу скору з імовірностями помилок першого та другого роду, а також оцінити показники FAR (False Acceptance Rate) та FRR (False Rejection Rate). Це дало можливість у формалізованому вигляді дослідити вплив налаштувань методу на баланс між рівнем безпеки та зручністю легітимних користувачів.

Проведено експериментальне дослідження роботи запропонованого методу на основі змодельованих сценаріїв функціонування Smart-Home. Отримані результати засвідчили, що використання поведінкового скору дозволяє знизити ймовірність несанкціонованого допуску зловмисника порівняно з базовою схемою автентифікації при збереженні прийнятного рівня відмов у доступі для легітимних користувачів. Оптимізація порогового значення скору забезпечила досягнення такого режиму роботи системи, у якому співвідношення між FAR та FRR є збалансованим, а чутливість до аномальної активності підвищується без істотного ускладнення взаємодії користувача з системою.

Окремо в роботі розглянуто питання практичної реалізації та комерціалізації запропонованого підходу. Запропоновано концепцію стартап-проєкту «SmartHomeGuard» – платформи поведінкової автентифікації користувачів у Smart-Home, яка реалізує розроблений метод у вигляді комплексного рішення з локальним модулем безпеки, хмарним сервісом аналітики, системою управління політиками доступу та відкритими API/SDK для

інтеграції з існуючими платформами розумного дому. Проведений технологічний аудит, аналіз ринкових можливостей, конкурентного середовища та розробка маркетингової програми показали, що результати магістерської роботи мають реальний потенціал впровадження та можуть бути використані для створення комерційного продукту в сегменті кібербезпеки Smart-Home.

У сукупності отримані наукові та практичні результати дозволяють зробити висновок, що поставлена мета роботи досягнута, а сформульовані завдання виконані в повному обсязі. Розроблений вдосконалений метод доступу користувачів у мережах з технологією IoT підвищує рівень захисту передачі інформації завдяки поєднанню класичних механізмів автентифікації з поведінковим аналізом, зберігаючи при цьому сумісність із ресурсними обмеженнями Smart-Home та вимогами до зручності користувачів. Перспективними напрямами подальших досліджень є розширення набору поведінкових ознак, використання розподілених технологій збереження журналів подій (зокрема, блокчейну), а також апробація розробленого підходу в реальних пілотних проєктах з виробниками та інтеграторами Smart-Home рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Contributors to Wikimedia projects. Monsanto House of the Future - Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Monsanto_House_of_the_Future.

2. Jordana S. Push Botton House 1 / Adam Kalkin. *ArchDaily*. URL: https://www.archdaily.com/22513/push-botton-house-1-adam-kalkin.

3. Учасники проектів Вікімедіа. Мікропроцесор – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мікропроцесор.

4. Учасники проектів Вікімедіа. X10 – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/X10.

5. Muhammad Asim Niazi. The Layers of Modern Building Automation System Architecture. *Control.com, Technical Article*. URL: https://control.com/technical-articles/the-layers-of-modern-building-automation-system-architecture/.

6. GeeksforGeeks. Introduction of ZigBee - GeeksforGeeks. *GeeksforGeeks*. URL: https://www.geeksforgeeks.org/computer-networks/introduction-of-zigbee/.

7. *Hong Kong Computer Emergency Response Team Coordination Center*. URL: https://www.hkcert.org/f/guideline/264461/3a1c8eed-012c-4b59-9d9e-971001d66c77-DLFE-14602.pdf.

8. Thoraya Obaid, Haleemah Rashed, Ali Abou-Elnour, Muhammad Rehan, Mussab Muhammad Saleh, and Mohammed Tarique. Zigbee Technology and its Application in Wireless Home Automation Systems: A Survey. *International Journal of Computer Networks and Communications. ResearchGate*. URL: https://www.researchgate.net/publication/269654180_Zigbee_Technology_and_its_Application_in_Wireless_Home_Automation_Systems_A_Survey.

9. ZLeaks: Passive Inference Attacks on Zigbee based Smart Homes. *arXiv.org*. URL: https://arxiv.org/abs/2107.10830? .

10. Are Home Security Systems Reliable?. *arXiv.org*. URL: https://arxiv.org/abs/2301.07202? .

11. Crushing the Wave -- new Z-Wave vulnerabilities exposed. *arXiv.org*. URL: https://arxiv.org/abs/2001.08497? .

12. Contributors to Wikimedia projects. Z-Wave - Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Z-Wave? .

13. GeeksforGeeks. What is Z-Wave? - GeeksforGeeks. *GeeksforGeeks*. URL: https://www.geeksforgeeks.org/computer-networks/what-is-z-wave/ .

14. Автор невідомий. Документ 18BMC005.pdf. *Kumaraguru College of Technology (KCT), Академічний звіт*. URL: https://aqar.kct.ac.in/1/2021-22/1_3_4/18BMC005.pdf.

15. Why Z-Wave is a Game-Changer for Home Automation - Hogar Controls. *Hogar Controls*. URL: https://www.hogarcontrols.com/why-z-wave-is-a-game-changer-for-home-automation/? .

16. Shea S. What is Z-Wave? | Definition from TechTarget. *Search IoT*. URL: https://www.techtarget.com/iotagenda/definition/Z-Wave?utm_source.

17. ADI Global Distribution. Home Automation Protocols Explained. *ADI Global Distribution*. URL: https://www.adiglobal.pl/articles-and-resources/home-automation-protocols.

18. Why We Choose Z-Wave? - Keemple. *Keemple*. URL: https://www.keemple.com/en/why-we-choose-z-wave/? .

19. Home-Security.com. Home Automation Protocols. *Home-Security.com, Knowledge*. URL: https://www.home-security.com/knowledge/home-automation-protocols.

20. Why Z-Wave Is the Fastest, Most Secure Smart Home Tech for Security Integrators. *Security Sales & Integration*. URL: https://www.securitysales.com/news/z-wave-fastest-most-secure-smart-home-tech-security/61608/? .

21. An IoT-Based Smart Home Automation System - PMC. *PMC Home*. URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8198920/? .

22. A Comprehensive Review of IoT Networking Technologies for Smart Home Automation Applications. *MDPI*. URL: https://www.mdpi.com/2224-2708/12/2/30? .

23. Stefano Lovati. Wireless technologies for smart homes. *EDN, Product*. URL: https://www.edn.com/wireless-technologies-for-smart-homes/.

24. Hans Ihle, Richard Marsden, Yasmine Frizlen. Evolution of prices for mobile spectrum & possible explanations. *24th Biennial Conference of the International Telecommunications Society (ITS). ScienceDirect*. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308596124000636.

25. MQTT – The Standard for IoT Messaging. *mqtt.org*. URL: https://mqtt.org/.

26. HiveMQ. MQTT Essentials – All Core Concepts Explained. *HiveMQ*. URL: https://www.hivemq.com/mqtt/.

27. Dr. S. Thavamani, U. Sinthuja. MQTT Messages – An Overview. *International Journal of Mathematics & Computer Research, Vol. 9, Issue 04, April 2021*. URL: http://ijmcr.in/index.php/ijmcr/article/view/311

28. Inductive Automation. What is MQTT? The Leading Messaging Protocol for IIoT. *Inductive Automation*. URL: https://inductiveautomation.com/resources/article/what-is-mqtt.

29. GeeksforGeeks. Introduction of Message Queue Telemetry Transport Protocol (MQTT). *GeeksforGeeks*. URL: https://www.geeksforgeeks.org/computer-networks/introduction-of-message-queue-telemetry-transport-protocol-mqtt/.

30. Paessler. What Is MQTT? – IT Explained. Paessler. URL: https://www.paessler.com/it-explained/mqtt.

31. Basma M. Mohammad El-Basioni. A conceptual modeling approach of MQTT for IoT-based systems. *Journal of Electrical Systems and Information Technology, 11(1), 62. SpringerOpen, 2024*. URL: https://www.researchgate.net/publication/387175238_A_conceptual_modeling_approach_of_MQTT_for_IoT-based_systems.

32. Hayette Zeghida, Mehdi Boulaiche, Ramdane Chikh. Security of MQTT Protocol: A Brief Overview. *CEUR-WS.org, Vol-3973, paper 15*. URL: https://ceur-ws.org/Vol-3973/paper15.pdf.

33. How safe is your smart home? Home security tips for the 21st century. /. URL: https://www.kaspersky.com/resource-center/threats/how-safe-is-your-smart-home.

34. Blythe, M. (2021). The digital harms of smart home devices: A systematic literature review. *Computers & Security. Elsevier*. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0747563223001218.

35. Araya, A. (2023). Addressing IoT Vulnerabilities in Smart Homes. *Illinois State University Repository (Conference Proceeding)*. URL: https://ir.library.illinoisstate.edu/fptech/13/.

36. R. F. D. S. D. N. E. J. C. K. S. (2023). Security vulnerabilities of popular smart home appliances. *SciSpace*. URL: https://scispace.com/pdf/security-vulnerabilities-of-popular-smart-home-appliances-u54gw66ftj.pdf.

37. ACM. (2025). A Comprehensive Analysis of Security Challenges in ZigBee 3.0 Networks. *Sensors*, Vol. 25, Iss. 15, Article 4606. URL: https://www.mdpi.com/1424-8220/25/15/4606.

38. Melaragno, L. (2012). Formal Proof of a Vulnerability in Z-Wave IoT Protocol. *Proceedings of the 18th International Conference on Security and Cryptography (SECRYPT 2021). SciTePress*. URL: https://www.scitepress.org/PublishedPapers/2021/105533/105533.pdf.

39. Redfox Security. Understanding BLE And ZigBee Protocols In IoT Security. *Medium*. URL: https://redfoxsecurity.medium.com/understanding-ble-and-zigbee-protocols-in-iot-security-0236d33d620f.

40. Fouladi, P., & Ghanoun, A. (2023). Identifying Vulnerabilities in Security and Privacy of Smart Home Devices. *ResearchGate*. URL: https://www.researchgate.net/publication/376288599_Identifying_Vulnerabilities_in_Security_and_Privacy_of_Smart_Home_Devices.

41. Foundational Cybersecurity Activities for IoT Device Manufacturers : NIST IR 8259 / National Institute of Standards and Technology. Gaithersburg, 2020. URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/ir/2020/NIST.IR.8259.pdf.

42. Stallings W., Brown L. Computer Security: Principles and Practice. 4th ed. New York : Pearson, 2018. 800 p. URL: https://unidel.edu.ng/focelibrary/books/Computer%20Security%20_%20Principles%20-%20WILLIAM%20STALLINGS_2089.pdf.

43. Gupta B. B., Quamara M. An overview of Internet of Things (IoT): Architectural aspects, challenges, and protocols. *IEEE Access*. 2020. Vol. 8. P. 49392–49427. URL:https://ieeexplore.ieee.org/document/9076846.

44. OWASP Internet of Things Top 10 / The Open Web Application Security Project. 2018. URL: https://owasp.org/www-pdf-archive/OWASP-IoT-Top-10-2018-Final.pdf.

45. Security, privacy and trust in Internet of Things: The road ahead / S. Sicari et al. *Computer Networks*. 2015. Vol. 76. P. 146–164. URL:https://www.researchgate.net/publication/270107935_Security_privacy_and_trust_in_Internet_of_Things_The_road_ahead.

46. Digital Identity Guidelines : NIST Special Publication 800-63B / P. A. Grassi et al. National Institute of Standards and Technology. Gaithersburg, 2017. URL: https://doi.org/10.6028/NIST.SP.800-63b.

47. Das S., Dingman A., Camp L. J. Why Johnny Doesn't Use Two Factor Authentication. *USENIX Security Symposium*. Vancouver, BC, 2018. P. 1–5. URL: https://www.usenix.org/system/files/conference/usenixsecurity18/sec18-das.pdf.

48. Biometric Authentication in Internet of Things: A Survey / M. S. Mahdavinejad et al. *IEEE Internet of Things Journal*. 2021. URL: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/9425519.

49. Ometov A., Bezzateev S., Masek P. Multi-Factor Authentication: A Survey of Usage in Internet of Things. *2018 IEEE 9th International Conference on Dependable Systems, Services and Technologies (DESSERT)*. Kyiv, 2018. P. 407–411. DOI:10.1109/DESSERT.2018.8409168.

50. A Survey on Authentication Protocols for Internet of Things / M. El-Hajj et al. *Sensors*. 2019. Vol. 19, Is. 20. URL: https://www.mdpi.com/1424-8220/19/20/4481.

51. Jain A. K., Ross A. A., Nandakumar K. Introduction to Biometrics. New York : Springer, 2011. 318 p. DOI: 10.1007/978-0-387-77326-1.

52. A Survey on Biometric Authentication: Availability, Security, and Challenges / W. Yang et al. *IEEE Access*. 2019. Vol. 7. P. 132646–132661. URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/8846749.

53. Voice Authentication in Smart Home Environments: Security Analysis and Risk Mitigation / S. K. Das et al. *IoT Security and Privacy*. 2020. P. 45–62.

54. Wi-Fi Sensing for Smart Home: A Survey / J. Liu et al. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*. 2020. Vol. 22, Is. 3. P. 1642–1668. URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/9076092.

55. Privacy-Preserving Biometric Authentication for IoT / M. B. Yassein et al. *2019 IEEE Jordan International Joint Conference on Electrical Engineering and Information Technology (JEEIT)*. Amman, 2019. P. 395–400. DOI: 10.1109/JEEIT.2019.8717384.

56. Zero Trust Architecture : NIST Special Publication 800-207 / S. Rose et al. National Institute of Standards and Technology. Gaithersburg, 2020. URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/SpecialPublications/NIST.SP.800-207.pdf.

57. Context-Aware Authentication for IoT Systems / H. Karimipour et al. *IEEE Internet of Things Journal*. 2022. URL: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/9762145.

58. Adaptive Authentication: A Review / M. B. Al-Zewairi et al. *Information Security Journal: A Global Perspective*. 2017. Vol. 26, Is. 6. P. 268–278. DOI:10.1080/19393555.2017.1368948.

59. **Smart Home Security: A Context-Aware Approach** / A. Cilfonnier et al. *Proceedings of the 6th International Conference on the Internet of Things*. Stuttgart, 2016.P.139–142.

60. Machine Learning Based Risk-Based Authentication for Internet of Things / J. H. Park, K. P. N. Puttaswamy. *2021 IEEE International Conference on Cyber Security and Resilience (CSR)*. Rhodes, 2021. P. 235–240. DOI: 10.1109/CSR51154.2021.9527943.

61. Behavioral Biometrics: A Comprehensive Survey / L. V. Yampolskiy et al. *IEEE Transactions on Information Forensics and Security*. 2019. Vol. 14, Is. 10. P.2574–2593.DOI:10.1109/TIFS.2019.2900287.

62. Keystroke Dynamics for User Authentication in Smart Home Environments / A. Dahou et al. *Proceedings of the 2020 International Conference on Computing and Information Technology*. Tabuk, 2020. P. 112–117.

63. Non-invasive User Identification using Wi-Fi Signal Patterns in Smart Homes / T. Wang et al. *ACM Transactions on Sensor Networks*. 2018. Vol. 14, Is. 3. URL:https://dl.acm.org/doi/10.1145/3214302.

64. Continuous Authentication for Internet of Things: A Survey / N. M. Al-Kurdi et al. *Systems*. 2023. Vol. 11, Is. 2. URL: https://www.mdpi.com/2079-8954/11/2/68.

65. Privacy and Security Challenges in Behavioral Biometrics for IoT / R. Jiang, S. Zeadally. *IEEE Internet of Things Magazine*. 2021. Vol. 4, Is. 2. P. 36–41. DOI:10.1109/IOTM.0001.2000085.

66. OWASP Foundation. (2024). IoT Security Guidelines and Authentication Mechanisms (Офіційна назва: OWASP IoT Security Verification Standard, ISVS). *OWASP Foundation*. URL: https://owasp.org/www-project-iot-security-verification-standard/.

67. Kaspersky releases overview of IoT-related threats in 2023. /. URL: https://usa.kaspersky.com/about/press-releases/kaspersky-releases-overview-of-iot-related-threats-in-2023.

68. Device Identification and Anomaly Detection in IoT Environments. *IEEE Xplore*.URL: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/10816028.